

GŁOS NARODU

NR. 151. — ROK XXXV.

PONIEDZIAŁEK

4. CZERWCA 1928.

 REDAKCJA, ADMINISTRACJA i DRUKARNIA: KRAKÓW, ULICA SW. KRZYŻA L. 11.
 KONTO CZEKOWE P. K. O. WARSZAWA 140.055. — KONTO CZEKOWE P. K. O. KRAKÓW: 401.099.

Przedpłata wynosi: . . .	W Krakowie:		Na całym terytorium Państwa polsk. włącznie pocztowa	Za granicą	Przedpłata zniżona dla nauczycielstwa ludowego
	z odnośzeniem	bez odnośzenia			
Miesięcznie:	5.00 zł.	4.50 zł.	5.00 zł.	8.50 zł.	4.50 zł.

TELEFONY: REDAKCJA NR. 190. — ADMINISTRACJA NR. 3344. — DRUKARNIA NR. 3344 i 4406.

 Bruckner przy własnych organach
z firmy Braci Rieger.

Niesmiertelny **Bruckner** i wszyscy organmistrzowie trzeciej generacji grali na **organach z fabryki B-ci Rieger** zachwycali się ich szlachetnym i śpiewnym tonem. Ta niedościgniona piękność dźwięku, mistrzowskie i sumienne wykonanie wszystkich części organowych przez zespół złożony z 6-ciu urzędników i 150 robotników-specjalistów, wyszkolonych przez długi szereg lat, jak i niezrównany materiał, używany do budowy zostały dla organów z fabryki B-ci RIEGER światową sławą. To stwierdzają rozliczne najwyższe odznaczenia i niezliczone uznania z wszystkich państw świata. Ponieważ kupno organów jest rzeczą zaufania, należy więc wszystkie organy nabywać w firmie

BRACI RIEGER w Karniowie
(Jägerndorf).

która to firma należąca do największych i najlepiej utrzymanych zakładów artystycznych Europy, przez lat 54 swego istnienia wykonała przeszło 2300 nowych organów, co nie zostało przez żadną inną firmę nawet w przybliżeniu osiągnięte. Firma B-ci Rieger w Karniowie, cały cynk, drzewo dębowe i świerkowe potrzebne do budowy organów, jak również i węgiel nabywa w Polsce.

Sprzęty kościelne. ♥ Elektryczny napęd do miechów organowych. ♥ Prospekty

Dzień współdzielczości.

Po raz czwarty obchodzi Polska łącznie ze wszystkimi niemal krajami świata cywilizowanego uroczystość „Dnia Spółdzielczości” dla zmanifestowania znaczenia i ważności tej idei dla gospodarczej i społecznej emancypacji najsłabszych warstw każdego narodu.

Idea ta wniknęła głęboko w życie narodów i objęła najrozmaitsze dziedziny gospodarczego i społecznego życia społeczeństw. Jej skutki przeszły wszelkie oczekiwania. Jako idea, polegająca na łączeniu słabych sił w organizację wyższego rzędu, umożliwiająca rozwiązywanie zagadnień, niedostępnych dla jednostek. Okazała się ona potężną dźwignią dla rozwoju życia gospodarczego i stała się ważnym czynnikiem w gospodarczo-społecznej polityce każdego państwa.

Tendencje rozwoju spółdzielczości zależnie od terenu działania okazały się bardzo różne. W dziedzinie polityki mieszczańskiej i rolnej wzmacnia ona indywidualne stanowisko każdej jednostki gospodarczej; w dziedzinie socjalnej rozwiązuje najbardziej palące dziś zagadnienie, jakim jest kwestia mieszkaniowa dla warstw robotniczych i urzędniczych; w dziedzinie konsumpcji organizuje za pomocą spółdzielni spożywczych pośrednictwo i produkcję, zmierzając na drodze ewolucji do powolnej przebudowy istniejącego dziś ustroju gospodarczo-społecznego w kierunku oparcia go na zasadach społecznego solidaryzmu. Pod względem społecznym jest spółdzielczość tym potężnym motorem, który może podnieść społeczny i kulturalny poziom warstw najbardziej upośledzonych.

Dla Polski, kraju zniszczonego wojną, walczącego z zaniechaniami dziesiątek lat, spółdzielczość posiada wyjątkowe znaczenie. W dziedzinie kredytu organizuje ona przy pomocy znanych kas dra Stefczyka oraz „banków ludowych” drobne oszczędności, tworząc z nich wielkie fundusze, które użyte na miejscu przyczyniają się do zwalczania lichwy pieniężnej, oraz są twórczym i ożywczym pierwiastkiem dla drobnych gospodarstw rolnych, jak również dla warstw mieszczańskich. W zakresie rękodzieła pozwala ona przez wspólne użycie maszyn oraz przy pomocy wspólnych biur zakupów surowca oraz biur sprzedaży na wzmocnienie stanowiska drobnych warsztatów w walce konkurencyjnej z silniejszym pod względem technicznym i handlowym przeciwnikiem. W dziedzinie polityki mieszkaniowej umożliwia ona szerokim warstwom

robotniczym oraz urzędniczym zdobycie mieszkań oraz własnych domów. Spółdzielczość spożywcza w swym triumfalnym pochodzie zwłaszcza w środowiskach robotniczych wykazała dzięki osiągniętym wspólnym rezultatom głębokie uzasadnienie, spełniając w całej rozciągłości przywiązaną do niej nadzieję.

Najbardziej doniosła w skutkach okazała się jednak spółdzielczość w dziedzinie rolnictwa zwłaszcza dla drobnych warsztatów rolnych. Znalazła ona tutaj bardzo szerokie zastosowanie i to zarówno w dziedzinie organizowania wspólnych zakupów, jak i zbytu wszelkich artykułów i produktów rolnych, jak również w dziedzinie hodowli, ubezpieczeń, wspólnego użycia maszyn, elektryfikacji, oraz spółdzielczego nabywania i dzierżawienia ziemi. Wpływ kooperatyw w dziedzinie rolnictwa okazał się największym dobrodziejstwem, ale też jedynym środkiem dla podniesienia zaniedbanych i drobnych warsztatów rolnych do poziomu warsztatów produkcyjnych najwyższej klasy. Dzięki tym organizacjom drobne gospodarstwo rolne stało się tym czynnikiem, który wystąpił na arenę międzynarodowego handlu.

W naszych warunkach spółdzielczość ta posiada największe znaczenie. Wśród ludu naszego drzemia olbrzymie niewyżytkane siły społeczne. Doniosłe, jakkolwiek prymitywne, warsztaty chłopskiej gospodarki rolnej pozostają dotąd jeszcze niewyżytkane tylko z powodu braku organizacji.

W dzisiejszym dniu międzynarodowego święta spółdzielczości należy nam na tę ideę zwrócić uwagę jak najszerzych warstw naszego narodu tak na wsi, jak i w mieście.

Podstawowym warunkiem dla rozwoju tej idei jest jednak należyte społeczne uświadomienie i wychowanie najszerzych warstw narodu w duchu solidaryzmu społecznego. I dlatego też domagać się należy pogłębienia i zdemokratyzowania tej idei. Należy się domagać, aby zarówno w dziedzinie oświaty ludowej, jak i w dziedzinie wychowania społecznego idea ta była postawiona na jednym z naczelnych miejsc.

Spółdzielczość budzi do życia nowe, świeże i twórcze siły wszystkich warstw narodu zarówno w zakresie gospodarczym i społecznym. Spełniając te funkcje jest ona najlepszą gwarantką także naszej niezależności i niezawisłości gospodarczej i politycznej.

 Dr Bronisław Kuśnierz,
poseł na sejm.

 WYJAZD DELEGACJI NIEMIECKIEJ DO
GENEWY.

Berlin. (PAT.) Delegacja niemiecka na czerwcowe posiedzenie Rady Ligi Narodów pod przewodnictwem sekretarza stanu von Schuberta, odjechała dziś wieczorem z Berlina do Genewy.

Paryż. (PAT.) Dziś o godz. 15 Izba odbyła czysto formalne posiedzenie i odroczyła obrady do poniedziałku.

BRZYTWY aparaty
i ostrza
do golenia
scyzoryki,
nożycki
wskiego rodzaju poleca:
STEFAN PORĘBSKI Kraków, Rynek 32.

Polecamy!

Linoleum, Ceraty, Dywany wełniane i pluszowe
Chodniki, Kapy na łóżka, Koce i Pledy, Narzuty,
Firanki, Portjery, Chodniki kokosowe,
Płaszczki gumowe i impregnowane.

PRZEMYSŁ-LINOLEUM

Kraków, Rynek 10.

 Warszawa, Marszałkowska 143. — Bielsko, Wzgórze 20.
50 własnych składów.

Oświadczenie Niemiec w sprawie katastrofy hamburskiej.

Fosgen zapasem powojennym demobilizacyjnym. — 70.000 kg fosgenu przechowuje jeszcze Hamburg. — Katastrofa nieszczęśliwym wypadkiem.

Berlin. (PAT.) Na wczorajszym posiedzeniu gabinetu przyjęte zostało pierwsze sprawozdanie, złożone przez specjalnych urzędników, posłanych przez ministra gospodarki Rzeszy do Hamburga dla zbadania okoliczności katastrofy powstałej przez wybuch fosgenu. Sprawozdanie to ogłoszone w prasie berlińskiej oświadcza, że fosgen, który się znajdował i znajduje dotychczas w składach Stolzenberga w porcie hamburskim pochodzi z zapasów demobilizacyjnych powojennych.

Znajdujące się jeszcze w porcie hamburskim resztki fosgenu w ogólnej ilości 70.000 kg nazywa komunikat znikomą ilością, wobec tego, że produkcja roczna fosgenu w Niemczech wy-

nosi około 1.500 ton.

Sprawozdanie oświadcza dalej, że przy przechowywaniu fosgenu przez Stolzenberga nie zachodziło żadne naruszenie ustawy o wyrobieniu materiału wojennego, gdyż nie chodziło tu o żadne wyroby trujące, przeznaczone dla celów wojennych. W szczególności zaś nie było mowy o żadnym produkowaniu fosgenu przez Stolzenberga.

W końcu sprawozdanie oświadcza, że katastrofę hamburską można uważać tylko za nieszczęśliwy wypadek, wywołany przez zbieg fatalnych okoliczności. Pomimo to senat hamburski zarządził zniszczenie pozostałych w porcie hamburskim zapasów fosgenu.

Inwestycyjna pożyczka amerykańska dla Śląska.

Katowice. (PAT.) W piątek o godz. 4 popołudniu odbyło się nadzwyczajne posiedzenie sejmiku śląskiego, na którym nacelnik wydziału skarbowego śląskiego urzędu wojewódzkiego dr. Bielak zapoznał posłów z przebiegiem pertraktacji, jakie delegacja śląskiego urzędu wojewódzkiego i rady wojewódzkiej przy udziale delegatów ministerstwa skarbu i generalnej proku-

ratorji państwa toczyła z delegatami konsorcjum banków amerykańskich w sprawie pożyczki inwestycyjnej dla Śląska. Po wysłuchaniu sprawozdania sejm jednogłośnie upoważnił Radę wojewódzką do zaciągnięcia pożyczki zagranicznej w wysokości 11.200 tys. dol. w St. Zjednoczonych.

O czym piszą inni?...

Wielkie oczy „Naprzodu“.

Wystąpienia przywódców BB: pos. Sławka i ks. Radziwiłła — są ciągle przedmiotem rozważań.

„Dwie mowy — pisze „Naprzód“ — dwóch przywódców „jedynki“: pułkownika Sławka i ks. Radziwiłła można uważać za nieobowiązującą ofertę do lewicy, ileżby rząd wolałby z nią przeprowadzić zamierzone zmiany. A jeżeli lewica odmówi swej współpracy, rząd poszuka sobie sojuszników na prawicy“.

Tem bardziej — pisze „Naprzód“ — że „organ chadecki w Krakowie z całą bezceremonijnością (!) wola o ten sojusz, — że i nawet p. Stroński w „Warszawiance“ nie byłby od tego, — a nawet i ZLN także gotów na ten „sojusz“...

Powiadają, że „straż ma wielkie oczy“. Temi „wielkimi oczyma“ tylko można wytłumaczyć „Naprzódowi“ informację o naszej „bezceremonijności“ w parciu (?) do sojuszu z „jedynką“, — o pos. Strońskim i o ZLN... Mniejsza zresztą o to! Ważniejszą jest, że „Naprzód“ traktuje mowy przywódców „jedynki“ jako — ofertę pod adresem lewicy, a więc PPS przedewszystkiem.

„Centrolew“ na widowni.

Już wczoraj przytoczyliśmy wiadomość „Głosu Prawdy“ o rozpoczętych rzekomo rozmowach lewicy z „jedynką“. Bliższe szczegóły podaje „Nowy Dziennik“:

„W ostatnich dniach coraz częściej pojawiają się pogłoski o rzekomym zbliżeniu pomiędzy „jedynką“ a lewicą i — w związku z tem — o bliskim utworzeniu „centro-lewu“. Należy stwierdzić, że koncepcja „centro-lewu“ wyszła od marszałka Daszyńskiego, który w tej sprawie nawet prowadził już szereg rozmów i narad. Sprawa jednak napotyka na znaczne trudności wskutek opornego stanowiska żywiół konserwatywno-prawicowych w łonie „jedynki“, które to sfery, mające większość w klubie, widziałyby chętniej kooperację z prawicą sejmową, idącą w ostatnich czasach bardziej na rękę poczynaniom rządowym, aniżeli lewicą. Natomiast lewicowe ugrupowania „jedynki“ (Partja Pracy, Zw. Naprawy i t. d.) wypowiadają się za współpracą z lewicą sejmową. Sprawa jest nadal przedmiotem zakulisowych narad“.

Bylibyśmy bardzo wdzięczni za wyjaśnienie, jak sobie liderzy „jedynki“ wyobrażają przeprowadzenie reformy ustroju wspólnie z PPS i „Wyzwoleniem“...

Pos. Stroński i ks. Radziwiłł.

Pos. Stroński w „Warszawiance“ nie szczędzi krytycznej oceny przemówieniu ks. Radziwiłła. Nie podoba się mu zwrot ks. Radziwiłła przeciw „kapitalizmowi międzynarodowemu“ i o — reformie rolnej. „Oświadczenie — pisze poseł Stroński — ks. Janusza Radziwiłła, w tak doniosłej sprawie, tak nieogólnie ujęte, zostało zatem przypieczętowane i trzeba oczekiwać, że wyświadczy ono istotną szkodę ziemiaństwu i zasadzie własności, zbyt zapomnianym w tem uznaniu dla... nieofiania zdobyczy“.

Niedługo, a zacznie się licytacja między pos. Strońskim i ks. Radziwiłłem w obronie ziemiaństwa, w której to licytacji książka Radziwiłł może wyjść z reputacją szkodnika dla interesów ziemiaństwa, co w latach 1923—1925 spotkało właśnie posła Strońskiego.

Nawiązując zaś do ataku ks. Radziwiłła na rząd Świeżyńskiego, który przed 10-ciu laty — według ks. R. — miał zapoczątkować erę radykalizmu w Polsce, pisze poseł Stroński:

„Przedewszystkiem wzmianki te o 10-leciu są w tej chwili przedwczesne, bo to było w jesieni (powstanie rządu lubelskiego) w listopadzie 1918 r., a na czerwiec przypada inna rocznica z r. 1918: uchwała warszawska Sprzymierzonych z 3-czerwca 1918 o stworzeniu niepodległego Państwa Polskiego zjedzonego z dostępow do morza i... zwrócenie się przeciw tej uchwałie ówczesnego Rządu Warszawskiego, w którym ks. Janusz Radziwiłł był ministrem spraw polityczno-zagranicznych“.

Nie zorientowali się...

Nie zorientował się organ „jedynki“ „Dziennik Poznański“ w przemówieniach

Przegląd religijny.

(Nieporozumienia w łonie litewskiego katolicyzmu. — Sekta Hodura w Ameryce. — Rozkład moralny sekty).

Przed paru tygodniami podawały pisma wiadoomości o nieporozumieniu w łonie katolików litewskich. Wiadości były błędne, często kłóciły się między sobą. Teraz, kiedy sprawa stała się dość głośnie w prasie katolickiej, można sobie na jej podstawie urobić pojęcie o właściwym tle nieporozumienia i jego przyczynach.

Ma ono charakter w dużej mierze polityczny. Chodzi bowiem o stosunek katolików do rządu prof. Woldemarasa i katolickie pojęcie państwa.

Wiadomo, że przez lat 6 rządu na Litwie sprawowało stronnictwo katolickie, które przyjęło nazwę „Chrześcijańska Demokracja“. Miało ono w działalności dwie główne cechy: daleko posunięty radykalizm społeczny i skrajny, szowinistyczny nacjonalizm. Wybory sejmowe w r. 1926 przyniosły temu stronnictwu klęskę, kraj jednak wydały na łup stronnictwu socjalistycznym i komunizującym. Zamach stanu z grudnia 1926 r. położył kres tym rządóm, ale steru nie oddał stronnictwu Chrześcijańskiej Demokracji, która nowych władców Litwy (Prezydenta Smetonę i p. Woldemarasa) zważyła teraz zaczęła bardzo gwałtownie. Dla katolicyzmu stworzyło to sytuację trudną. Ołbrzymia bowiem większość katolików ciążyła ku stronnictwu Chrześcij. Demokracji, zwalczającemu rząd Woldemarasa; to ją doprowadziło do niepożądanych konfliktów z ustaloną władzą państwową, których wprowadzić nie można z wielu względów nazwał katolikami, która jednak naogół poprawnie zachowują się w stosunku do Kościoła.

W połowie kwietnia odbyła się w Kownie konferencja t. zw. „Centrum Katolickiej Akcji“ opjanowanego przez stronnictwo Chrześcij. Demokracji. Nie pojawił się na niej Arcybiskup Skwirski, a tytuł „honorowego prezesa“ nie przyjął. Konferencja skończyła się na niczym. Pod koniec miesiąca udali się delegaci litewskiego Episkopatu do Rzymu, aby tu zasięgnąć opinii co do sposobów zlikwidowania nieporozumienia w łonie katolików. Jest nadzieja, że narzędzie nieporozumienia zostanie usunięte.

Cała ta sprawa ma i dla katolicyzmu wogóle duże znaczenie. Dowodzi bowiem, jak niebezpiecznym kierunkiem politycznym jest szowinistyczny nacjonalizm, choćby był pokryty katolicką firmą; on jest bowiem duchem tego litewskiego stronnictwa, które z Chrześcijańskiej Demokracji tylko nazwę zachowało, ale w działaniu od tego kierunku dalekiem. Nienawidzi jest złym doradcą. Popycha do działań, które nie wynikają z rozważy, ale podejmowane są pod wpływem namiętności.

Sprawa „kościół narodowy“ w Polsce jest związana ściśle z tą sekta w Ameryce. Od niej „hodurownicy“ biorą pieniądze — z niej czerpią ochotę do agitacji.

„Kościół narodowy“ ks. Hodura w Ameryce próbuje odnawiać się i „reformować“. Takie znaczenie miał „drugy synod prowincjonalny“, zwołany przez „biskupa“ Hodura do Scranton

z parafij tworzących t. zw. środkową diecezję, zarządzaną bezpośrednio przez ks. Hodura. Zjazd odbył się w dniach 23—25 kwietnia. Niema jeszcze dokładnych z niego w prasie sprawozdań; na razie trzeba się zadowolić paroma artykułami w dziennikach amerykańskich, które zresztą dotyczą nie referatów i przemówień, ale stanu sekty i panujących w niej stosunków.

Przed synodem wydał ks. Hodur do swoich wiernych orędzie z zaproszeniem do wzięcia udziału w zjeździe. Poruszył w niem „największą — jak pisze — bolączkę kościoła narodowego“. Stanowią ją — cytujemy dosłownie — „judaszowskie i anarchistyczne poczynania niektórych świeckich i duchownych przewodników“ tegoż „kościół narodowy“. Nawiązując do istoty niesłychanego oskarżenia („biskup“ zarzuca swoim współpracownikom „judaszostwo“) omawia w „Roli Bożej“ (organie oficjalnym ks. Hodura) ks. Pękala faktyczny stan rzeczy w sekcje. To co, ten niepodobny oskarżony o stronnictwo (bo sam „hodurowiec“) pisze o sekcje, jest wręcz niesłychanym... Wyrzucił np. duchownym sekty, że zupełnie niekiedy zaciągają chrześcijaństwo. „Tłumaczył. pisze — niektórzy księża przygodni ludowi, że niema odpowiedzialności za grobem za czynny, że tutaj ludzie mają piekło. To dobre w powieści, ale nie w nauce kościoła. Słyszałem kilka takich kazania... Rezultatem tego także logiczne rozumowanie: Nie złapał mnie policjant, nie jestem w kolizji z sądem, więc uniknąłem piekła, a ciężką pracę zapiję. Poza grobem nie niema, więc na co Kościół?“

Dalej wyrzucił „kościółowi narodowemu“, że — usuwa spowiedź, że jego modlitwy są „suche jak kość“. „Rezultat — pisze — że ludzie (na nabożeństwach) wcale książeczek nie używają, nudzą się z otwartymi gębami i czekają, kiedy wreszcie będzie koniec... Coraz mniej ludu w kościele“.

Wreszcie uderza ks. Pękala na nadużywanie kościołowi do rozrywki i zabaw. „Aby zdobyć pieniądze — pisze — na utrzymanie parafij urządzają niektórzy bale i tańce pod kościołem lub obok w hali. Zdaje im się, że bez hulatyki i pijatyki nie utrzymają kościoła. To początek końca... Inni urządzają „kiermasze z bufetami zaopatrzonemi w suto napitki“. O jak potrzebny byłby Chrystus z powrotem! Inni budują nory pod kościołami i halami do kart i bilardów lub stawiają bary z gospodarzami, aby byli stały dochód. A kościół pusty. Ozębłość toczy i toczy parafjan, i kościół w niebezpieczeństwie“.

Tyla jakiś uczciwszy duchowny sekty Hodura. Jeśli do tego doszło, że w taki sposób piętnuje się w oficjalnej gazecie wybryki, to zaiste powiedzieć trzeba: sekta Hodura toczy rozkład moralny. Tymczasem ks. Hodur zamianował sobie jeszcze jednego „biskupa“, niejakiego ks. Jasińskiego z Buffalo; razem więc z nim będzie miał 5 teraz podwładnych sobie „biskupów“ Piszemy „biskupów“ w cudzysłowie, ponieważ nie ulega wątpliwości — święcenia biskupie ks. Hodura są nieważne. Pejot.

święceniu się swoich żołnierzy i swoich oficerów, sam zaś zaryzykował dla Polski wszystko, co oficer ma najdroższego, gdyż zaryzykował swój własny honor, jako dowódca 5-tej armji.

Wobec tego niechaj mi będzie wolno, z podziwem uchylić czoła przed omawianą tutaj decyzją generała Sikorskiego.

Wydarzenia, które rozegrały się już 12-go i 13. sierpnia przed frontem 5-tej armji potwierdziły naogół powyższe przypuszczenia gen. Sikorskiego co do uderzenia rosyjskich wojsk należących do 15 i 3-ciej armji z północnego kierunku; jednocześnie spełniły się jego gorące życzenia co do dalszego kontynuowania ruchów 4-tej armji rosyjskiej w kierunku zachodnim. We wspomnianych bowiem dniach rozwinęły się energiczne walki osłoniętych oddziałów 5 armji, stojących na linii: Holendry (most na Narwi), Winnica — Świeraszce — Nowe Miasto — Płock z rosyjskimi oddziałami należącymi do 15 i 3 armji. Skutkiem tych walk, po wycofaniu się naszych oddziałów osłoniętych na linię Wkry i na linię Bug — Narwi, Rosjanie w nocy z 12 na 13 sierpnia zajęli Nasielsk. Ponadto rozpoznano naszą jazdą na północny zachód od Płońsk przesuwanie się większych kolumn 4-tej armji rosyjskiej w kierunku południowo zachodnim, a więc na Płock.

Gen. Sikorski, jak to wynika już z poprzednich wywodów, miał przeciw sobie dwie odrębne masy rosyjskich wojsk. Jedną z nich tworzyła 15-ta armja rosyjska, za lewem skrzydłem której podążała większość dywizji 3-ciej armji rosyjskiej; grupa ta podejmowała w zasadzie ofensywę na dolną Wkrę z tem, iż dywizje 3 armji rosyjskiej miały atakować Zegrze i stąd uderzyć przez rzekę Bug — Narw na Warszawę. Drugą masę nieprzyjacielską tworzyła 4-ta armja wraz z III. korpusem komajnym, która to masa operowała w kierunku zachodnim w rejonie, położonym między polsko-niemiecką granicą, a linią biegnącą przez Cieluchów — Raciąż — Płock. Te dwie masy rosyjskie zagrażały 5-tej armji w odmienny zgłb sposób tak w czasie, jak też i w przestrzeni. Ofensywa 15-tej armji rosyjskiej, która każdej chwili mogła być poparta przez 3-cią armję, uderzała wprost w rejon koncentracji 5-tej armji, zaczepiając lewem skrzydłem o podstawę działań 5-tej armji, t. j. o Modlin; wojska zaś 4-tej armji rosyjskiej i III. rosyjskiego korpusu komajnego zagrażały wprawdzie osaczeniu 5-tej armji, lecz by mogły skupić w tym celu swe rozprószone dywizje, potrzebowały co najmniej trzech dni czasu. Jest więc w tej chwili możliwość kolejnego osamotnienia czerwonych armij nad dolną Wkrę i nad Wisłą, zaś 5-ta armja generała Sikorskiego, ustawiona pomiędzy temi dwoma silnymi ugrupowaniami przeciwnika, uderzy na nie kolejno z centrum i podjęmie próbę pobicia każdego ugrupowania z osobna, próbę uwieńczoną — mimo ogromnych trudności — jaknajpomyślniejszym skutkiem.

STANISŁAW SPRINGWALD
gen. dyw. w st. spocz.

„Wejmarska“ czy „wielka koalicja“?

Przed utworzeniem nowego rządu w Niemczech. — Stanowisko Stresemanna. — Wstępne kroki Loebego. — Przypuszczenia polityków niemieckich.

Polityczne koła niemieckie zajęte są obecnie gorączkową pracą nad utworzeniem nowego rządu, którego koncepcje napotykają w związku z wynikiem ostatnich wyborów na poważne trudności. Ostatnie pertraktacje wskazują coraz silniej na możliwość utworzenia t. zw. „koalicji wejmarskiej“, do której należałyby socjal-demokracja, demokraci i centrum. Koło tej właśnie możliwości toczyła się konferencja informacyjna prezydenta Reichstagu Loebego u prezydenta Rzeszy Hindenburga. Również wizyta Loebego u chorągo dotychczas ministra Stresemanna miała charakter informacyjny. Loebe chciał wiedzieć, czy Stresemann zgodziłby się wejść jako minister spraw zagran. do gabinetu koalicji wejmarskiej, nie obejmującej niemieckiej partji ludowej. Minister Stresemann na tę propozycję miał odpowiedzieć przecząco.

W związku z konferencjami Loebego, niemieckie koła polityczne rozważają żywo przyczyny, które nasunęły prezydentowi Reichstagu myśl utworzenia koalicji wejmarskiej. Działalność niemieckiej partji ludowej przypuszczają, że Loebe socjalista, zaznaczył swoją propozycją wyraźnie osobisty kierunek polityczny, czując także samemu możliwość stworzenia wielkiej koalicji przy udziale niemieckiej partji lu-

„Nad Wisłą i Wkrą“.

KSIAŻKA GEN. DYW. WŁADYSŁAWA SIKORSKIEGO.

III.

Plan gen. Sikorskiego w świetle krytyki. — Wydarzenia przed frontem 5-tej armji w dniu 12 i 13-go sierpnia. — Dwie odrębne masy wojsk rosyjskich w stosunku do 5-tej armji; możliwość ich kolejnego osamotnienia.

Zrealizowanie tego bądź co bądź nadzwyczaj śmiałego ale też i bardzo ryzykownego planu, wymagało przedewszystkiem ofensywy i nadzwyczajnej ruchliwosci ze strony piątej armji, a ponadto kontynuowania ze strony 4-tej armji rosyjskiej swych ruchów bez przerwy

przedstawiceli BB. Pisze bowiem:

„Na pytanie „co dalej?“ odpowiedź jest jasna. Nie może ona jednak brzmieć: „powrót do demokracji“ w sensle, w jakim nadużywa tego hasła lewica, bo to jest równoznaczne z powrotem do stosunków przedmajowych. Odpowiedź musi wypaść inaczej — jaśniej, prościej i konsekwentniej. Dał ją nawet poseł Rybaraki w czasie dyskusji budżetowej, mówiąc o konieczności zmiany ustroju, a całe niemal swoje przemówienie poświęcił mu poseł Sławek“.

Tylko, że, jeżeli p. Stawek ofertę składał lewicy, to — jakże wypadnie ta „zmiana ustroju“?

w kierunku zachodnim, albowiem jedynie pod tym warunkiem nie mogłaby ona tak łatwo skoordynować swych działań w przestrzeni i czasie z działaniami 15-tej i 3-ciej armji rosyjskiej. Plan, o którym mowa, nazwałem wielce ryzykownym, a to dlatego, iż do zwycięstwa potrzebą przewagi własnych sił nad siłami wroga, tej przewagi zaś gen. Sikorski, stwarzając swój plan, nie miał i nie mógł jej nawet lokalnie wytworzyć; wobec zaś absolutnej przewagi rosyjskich armij każdej z osobna mógł swoją własną przewagę skombinować jedynie wskutek zasadniczych błędów taktycznych, których mogliby się dopuścić rosyjscy dowódcy poszczególnej armij, na co przecież a priori nie można było liczyć. Gdy Napoleonowi pewnego razu składano życzenia z powodu jego zwycięstw nad liczebnie silniejszymi nieprzyjaciółmi, odpowiedział: „a jednak była to zawsze większa liczba, która mniejszą pokonała“. Mimo to gen. Sikorski, rzucając śmiało polskiego żołnierza w nierówny bój z wrogiem, zaufał przedewszystkiem waleczności i ofiarnemu po-

Przedsiębiorstwo Elektrotechniczne
Inż. Bolesław JURSKI
Kraków, ul. Jagiellońska 4. Telefon 31-98.

Wykonuje instalacje oświetlenia i sygnalizacji elektrycznej. — Urządza całe centrale elektryczne dla oświetlenia miast. — Do starca aparaty, lampy, żarówki i wszelki materiał elektrotechniczny. — HURTOWNA sprzedaż żarówek elektrycznych PHILIPS.

BATERJE ANODOWE „BATRA“
z izolacją powietrzną — nieograniczona trwałość — zapewniona czystość audycji.
CENY NISKIE. — DOSTAWA NATYCHMIASTOWA.

dowej. Z temi wywodami nie zgadza się natomiast socjalistyczny „Vorwärts“, dopatrujący się źródeł pomysłu Loebego w jego względach taktycznych. Zdaniem tego dziennika, Loeb wskazuje na możliwość wznowienia koalicji wejmarńskiej, jako na jedną z kilku koncepcji rządu, który niekoniecznie musi się opierać na wielkiej koalicji.

Ponadto w grę wchodzi drugie jeszcze pytanie, czy prezydent Rzeszy, powierzając komuś misję utworzenia gabinetu, określi równocześnie jego charakter polityczny. Tak było, jak wiadomo, przy sprawowaniu ostatniego rządu, kiedy Marks otrzymał polecenie, aby oparł gabinet na partiach mieszczańskich. W kołach socjal-demokratycznych panuje przekonanie, że na wypadek tworzenia rządu przez socjalistę, prezydent Rzeszy pozostawiłby mu zupełną swobodę działania.

Z dotychczasowych wstępnych przygodań wynika, że trudności w stworzeniu rządu są duży, jeśli nominacja gabinetu ma się dokonać wraz z zebraniem się Reichstagu, który pracę podejmuje 13 czerwca. Do tego czasu poszczególne partie odbędą narady, celem stworzenia wspólnej podstawy porozumienia. Szóstego i siódmego b. m. odbędzie się w Kolonii zjazd zarządu S. D., na którym przywódcy partyni rozpatrzą możliwość stworzenia nowego rządu koalicyjnego i wysuną swoje postulaty. Po zakończeniu tych obrad prezydent Reichstagu Loeb odbędzie ponownie konferencję z Hindenburgiem i poinformuje go o stanowisku socjal-demokracji. M. B.

Kłótnia wśród żydów.

Prasa żydowska pisze z ubolewaniem o rozdźwiękach w Kole żydowskim. Powstały one z okazji dyskusji nad budżetem. Pos. Grynbaum chciał sam przemawiać i wygłosił antyrządową i antybudżetową mowę. Na to nie zgodził się jednak pos. Reich. Po kłótni polecono mówić pos. Reichowi, który też wygłosił mowę w miarę opozycyjną i w miarę ugodową w stosunku do rządu.

„Nowy Dziennik“ jest oburzony tem wszystkim i pyta: „Czy nie można obejść się bez widowisk? Zaszły bowiem według prasy stołecznej na posiedzeniu Kole istotnie widowiskowe wydarzenia... Między dwoma leaderami Kole przyszedło do sprzeczki Pos. Grynbaum nazwał pos. Reicha „zdrajcą“ — ten mu znów odpowiedział jeszcze soczystszym wyrażeniem: „Ja! daj!“

Nie trzeba się tem jednak przejmować. Żydzi dziedzieli wschodni temperament. Mogą się między sobą pokłócić, nawymyślać sobie nawzajem. Zawsze jednak się zejda i porozumieją, gdy chodzi o „gojów“. Tego nas uczy historia. — Wszelkie nadzieje na podzielenie żydów okazały się zawodnymi dotąd... Co się zaś tyczy obecnej fazy nieporozumienia w Kole żydowskim, to nie ulega dla nas wątpliwości, że zwycięży pos. Reich. Zbyt wiele bowiem mogłoby żydzi stracić na opozycji w stosunku do rządu. Sam „Moment“ atakując posła Grynbauma, pyta, czy dla jego przemówienia opozycyjnego warto „zerwać wszelkie mosty, łączące społeczeństwo żydowskie z rządem“.

Oczywiście ten punkt widzenia (czy warto, czy się opłaca) musi zwyciężyć, jak zawsze u żydów zwycięża!

Rocznica „Rerum Novarum“ w Białej.

Zasłużone i wypróbowane organizacje chrześcijańsko-społeczne Białej i okolicy, obchodzą w drugi dzień Zielonych Świąt uroczyste 37-mą rocznicę wydania enc. „Rerum Novarum“ — W obchodzie wzięły udział organizacje z Białej, Straconki, Komorowic, Kóz, Lipnika i Wilkowie. Po zebraniu się przed Domem Katolickim ruszyli uczestnicy uroczystości przy dźwiękach orkiestry do kościoła paraf., gdzie sumę uroczystą odprawił ks. Prof. Mączyński w asyście Ks. Ks.: Strojka i Kwapina, a porywające kazanie wygłosił ks. Prof. Buchała z Andrychowa. Po nabożeństwie odbyła się Akademia w Domu Katolickim, podczas której przemówienia wygłosił dr. Figiel i ks. Prof. Mączyński. Akademię zakończono uchwaleniem rezolucyj i śpiewem „Boże coś Polskę“. Uroczystość taka dowiodła, że ruch chrześcijańsko-społeczny w Białej wykazuje silny rozwój i rokuje piękną przyszłość.

Z więzienia wprost do Sejmu.

W dn. 1 czerwca, kiedy wypłacano djety, zjawił się w kularach i w kancelarii Sejmu senator Rogula, który przybył wprost z więzienia, skazany na 4 lata za wystąpienia antypaństwowe, od czego wniósł apelację. Senat postanowił wstrzymanie postępowania sądowego przeciwko senatorowi Roguli na czas pełnienia mandatu.

Na ziemiach Rzplitej.

Ojciec św. błogosławi Polsce.

(KAP.) Na telegram, wysłany przez Ks. Nunceusza Marmaggi'ego do Rzymu z okazji dziesięciolecia przybycia Mons. Ratti'ego do Polski, nadszedł z Rzymu telegram następującej treści:

„Nuncjatura, Warszawa. Wdzięczny za serdeczną pamięć dziesięciolecia 29 maja, Ojciec św. raduje się wspomnieniem swego uczestnictwa w kształtowaniu się losów Polski. Śle gorące życzenia ukochanemu narodowi i z serca udziela uproszonego błogosławieństwa.

(—) Kardynał Gasparri“.

Kler prawosławny współpracuje z komunistami?

(KAP.) Dnia 20 maja br. odbył się w Przemysłu pogrzeb abiturienta Mirosława Bienki, greko-katolika, który dwa dni przedtem odebrał sobie życie. Katecheta denata, ks. Piotr Hołyński, nie mogąc urządzić normalnie uroczystego pogrzebu, pokropiwszy zwłoki w kościnicy obok omentarza z Przemysłu, oddał się, ponieważ zwłoki bez asystencji księdza miały być przewiezione do grobu na omentarzu w Wileży, gdzie ks. Hołyński miał dopełnić reszty obrzędu.

Do pogrzebu wzięli się jednak komuniści i prawosławni. Gdy doniesiono ks. Hołyńskiemu, że kondukt prowadzi wojskowy duchowny prawosławny z Przemysłu, ks. Hołyński, zapytawszy nadchodzących, skąd mają krzyż i chorągwie i otrzymawszy odpowiedź, że z wojskowej, schizmatycznej kaplicy, zażądał od duchownego prawosławnego i towarzyszących mu osób, by nie wchodził na omentarz. Żadne jednak perswazyje i nawoływania nie pomogły. Grupa ludzi, z czerwonymi odznakami, wszczęła wrzaski i podnosząc w górę kulaki i laski, wśród krzyków: „bij go głowie“, „marsz stąd“, „zahieraj się“ itd., rzuciła się na księdza Hołyńskiego, bijąc go pięściami i wyrzucając na ulicę. Poturbowano również kilku chłopców, którzy stali obok ks. Hołyńskiego.

Po odejściu ks. Hołyńskiego duchowny prawosławny wszedł w triumfie na omentarz i dopełnił obrzędów, a nad grobem kilku komunistów wygłosił podburzające mowy przeciw szkole i profesorom, którzy niby zaprzęдали się burżuazji i t. p., oraz odśpiewano międzynarodówkę komunistyczną. Jak sobie wytłumaczyć tę współpracę kleru prawosławnego z komunistami?

Jeszcze jeden mord komunistyczny.

W Bielsku Podlaskim, wojew. białostockie, otruty został onegdaj przez nieznaną sprawców Jan Górski, oskarżony ostatnio w wielkim procesie 136 członków K. P. Z. B. (Kom. Part. Zach. Białorusi). Górski w swoim czasie sam zgłosił się do policji i wydał wielu członków partji, dlatego też uważany był przez komunistów za prowokatora, co się uwidoczniło w zeznaniach i oświadczeniach oskarżonych w procesie białostockim. Po zamordowaniu Huryna oraz wywiadowcy policyjnego w Gro-

Z całego świata.

Wojna w Chinach może trwać jeszcze lat 20.

CHINY PRZEŻYWAJĄ OBECNIE CHWILE KRYTYCZNE.

Wypadki ostatnich dni w Chinach są niezwykle doniosłości i stanowią mogą przelom w historii całego kraju. Obecne zajścia w Tsinanfu wydają się powtórzeniem tego, co się działo w r. 1927 w Hankowie i Nankingu. A jednak jest różnica. Wielka Brytania nie chwyciła za broń dla utrzymania swej koncesji w Hankowie, gdy jej ją odbierano; Wielkie Mocarstwa nie ujęły się za ofiarami rzezi obcych w Nankingu, między którymi było dwóch misjonarzy katolickich, ale do Tsinanfu Japonja wysłała swoje wojska. Taka interwencja, po kilku latach wojny domowej, może spowodować ważne następstwa dla całego kraju.

Dla Kościoła katolickiego najważniejszym jest pytanie, jaki wpływ wywrą te wypadki na stanowisko Chińczyków względem chrześcijaństwa. Czy odbicie japońskiego czynu wzmożni falę bolszewickiej nienawiści narodowej z r. 1927, występującej przeciw wszystkim poddanym obcych mocarstw, czy też zwróci ją wyłącznie przeciw Japończykom? Ostatnie wiadomości zdają się uprawniać to drugie przypuszczenie, ale wszelki sąd byłby obecnie przedwczesny.

Nienawiść chrześcijan, zarówno jak wszystkich obcych, doszła do szczytu na wiosnę 1927 r., a Kościół na tem ucierpiał: jego straty materialne dochodzą do miliona lirów i, co ważniejsze, stracił 25 tysięcy dusz. Kościół w Chinach liczy dziś, według ostatniego spisu, 2,427,331 katolików Chińczyków. Przeszło 3,100 księży, w tem 40% krajowców, pracuje nad tym ludem.

dnie jest to już trzeci z kolei akt teroru komunistów białoruskich — w ostatnim miesiacu.

Naczelnik stacji w Bochni UCIEKŁ DO GDAŃSKA Z 63.000 ZŁ.

Ostatnio ujawniono w Bochni nadużycia na sumę 63.000 zł. dokonane przez tamtejszego naczelnika stacji, Stan. Kuczewskiego. Kuczewski wspomnianej sumy nie odprowadził do kasy dyrekcyjnej i równocześnie ułotnił się z Bochni. Władze kolejowe oddały sprawę prokuraturze państwa, która wszczęła przeciw Kuczewskiemu postępowanie karne, wobec czego Kuczewski w najbliższych godzinach przywieziony zostanie z Gdańska, gdzie przebywa, do Krakowa.

BUDOWA SZKOŁY MORSKIEJ W GDYNI.

Prezydent Rzeczypospolitej przyjął na audjencji delegację Tow. szkoły morskiej i techniki portowej w Gdyni, która go prosiła o przyjęcie protektoratu nad akcją budowy gmachu dla tej szkoły w Gdyni. Pan Prezydent przychylnie przyjął projekt i protektorat.

SNIEG W WILNIE. W związku z olbrzymim spadkiem temperatury i niebywałego o tej porze zimna na terenie Polski — donoszą z Wilna, iż w dniu przedwczorajszym spadł tam śnieg na ulicach.

UROCZYSTOŚCI 10-LECIA 19 P. P. „ODSIECZY LWOWA“ rozpoczęły się nabożeństwem żałobnym na omentarzu obrońców Lwowa, odprawione przez b. frontowego kapelana pułku, ks. Michałkę. Następnie odbyła się defilada wojskowa przed delegatem Prezydenta Rzplitej i ministra spraw wojsk, gen. Rydzem-Smigłym. Następnie przy dźwiękach marsza żałobnego obecni na uroczystościach obeszli dokoła omentarz obrońców Lwowa, celem oddania hołdu mogiłom poległych żołnierzy 19 p. p. Przy każdej z tych mogił klękało 3-ech żołnierzy. Wieczorem ku uczczeniu święta pułkowego odbyła się uroczysta akademja w Teatrze Wielkim. Nazajutrz odbyła się uroczysta msza św. na boisku Cytadeli celebrowana przez ks. arcyb. Twardowskiego, poczem nastąpiło poświęcenie sztandaru pułku, wbijanie gwoździ i wręczenie dowódcy pułku sztandaru przez przedstawiciela Prezydenta Rzplitej, gen. Ryzja-Smigłego.

AFERA PRZEMYTNICZA W WARSZAWIE. Władze bezpieczeństwa wykryły w dzielnicy żydowskiej w Warszawie, na Nalewkach wielką aferę przemytniczą jedwabiu. Do wykrycia przyczynili się funkcjonariusze urzędu śledczego w Częstochowie, którzy przychycili dwie paczki jedwabiu, które nadeszły z Niemiec.

POLSKA WYWOZI ZA GRANICĘ... SZKIELETY! Jedna z firm, wyrabiająca przyrządy dla nauki poglądowej w Warszawie, eksportuje w większej ilości zagranicę szkielety dla celów naukowych. Szkielety zakupowane są w szpitalach, prosektojach na prowincji. Importerami oryginalnego towaru są Niemcy, Francja i Ameryka Północna.

Teatr-sąd w Moskwie.

Oskarżeni w procesie donieckim mówią do megalofonu.

Znany proces doniecki niemieckich „speców“ odbywa się w Moskwie w atmosferze niebywałego i mocno teatralnego napięcia. Widzów na rozprawę dopuszcza się za specjalnym „propuskiem“. Zaopatrzony w taki „propusk“ obywatel sowiecki musi się poddać czterokrotnej kontroli żołnierzy, którzy z najeżonymi bagnetami stoja przed każdym wejściem. Sąd urządza na umyślnie zbudowanej scenie. Na sali słychać zgrzyt aparatów filmowych. Od czasu do czasu dobiegają światła magnesowe — to operatorzy robią zdjęcia. Przewodniczący na chyla się, aby słyszeć oskarżonych i świadków, którzy zmuszeni są mówić do ustawionych obok nich megalofonów, aby sala dobrze ich słyszała.

KS. KARD. KAKOWSKI U PAPIEŻA.

Ks. kard. dr. A. Kakowski przybył 31 maja br. do Rzymu w towarzystwie ks. bisk. dr. H. Przeździeckiego i ks. kan. Mystkowskiego. W sobotę 2 bm. ks. kardynał przyjęty będzie przez Ojca św. Piusa XI na specjalnej audjencji.

SAKRA BISKUPIA NOWEGO INTERNUNCJUSZA LITWY. Kardynał Sekretarz Stanu Gasparri w niedzielę Zielonych Świątek udzielił w swym tytularnym kościele San Lorenzo in Lucina święceń biskupich nowomianowanemu Internuncjuszowi Litwy, tytularnemu arcybiskupowi Bartolomi. W uroczystości tej oprócz wielu członków Episkopatu i korpusu dyplomatycznego wzięli licznie udział dyplomaci poselstwa niemieckiego, przedstawiciele prałatury rzymskiej, oraz przewodniczący centrowej frakcji niemieckiej, poseł von Guerard z małżonką.

KOMITET PRZYJĘCIA POLSKICH LOTNIKÓW W N. JORKU. W Ameryce utworzył się polski komitet kolonii z miast Nowego Jorku, Jersey i Newarku dla przyjęcia lotników polskich Kubali i Idzikowskiego, których przelotu przez ocean Polonia tutejsza oczekuje z wielkim napięciem, nie wątpiąc ani na chwilę w sukces ich śmiałego przedsięwzięcia.

REKORD ŚWIATOWY DŁUGOŚCI LOTU POBITY. Samolot hiszpański „Jezus Wszacimocny“, który wystartował do lotu dystansowego, wylądował w odległości 400 mil na wschód od Karachi w Indiach. Samolot ten pobit wszystkie dotychczasowe rekordy długości lotu bez lądowania.

Z Tuchowa.

Sprowadzenie cudownego obrazu Matki Boskiej Tuchowskiej.

Po uroczystym pożegnaniu cudownego obrazu M. B. Tuchowskiej, które odbyło się w pierwszą niedzielę Postu, przewieziono go do Warszawy i oddano prof. Rutkowskiemu, konserwatorowi zamku królewskiego, żeby dokonał konserwacji obrazu, odświeżył jego barwy, usunął z niego późniejsze przemalowania i, o ile możliwości, przyprowadził go do pierwotnej piękności. Prace konserwatorskie zajęły dwa miesiace, poczem powierzono obraz złotnikowi żeby wykonał nową sukienkę. W tym samym czasie, kiedy obraz był w Warszawie, pracowano w Tuchowie nad orestaurowaniem wielkiego ołtarza i całego presbiterjum: presbiterjum pomalowano, w sklepieniu uczyniono kilka nowych wentylatorów a dawne powiększono, żeby zapobiec zbyt niej wilgoci, wprawiono nowe okna, wyzło ono cały ołtarz i ambionę. Roboty te dobiegają końca.

Sprowadzenie cudownego obrazu z Warszawy do Tuchowa odbędzie się w sposób uroczysty, podług następującego programu, ustalonego w porozumieniu z XX. biskupami Walegą i Komarem: Po odbiorze obrazu z pracowni prof. Rutkowskiego, co nastąpi dnia 9 czerwca, wystawi się go do czei publicznej dnia 10 czerwca w kościele OO. Redemptorystów w Podgórzu. 12 czerwca przewiezie się obraz do Tarnowa, gdzie będzie wystawiony ku czei publicznej w katedrze. We wtorek o godz. 4 po południu odprawi się w katedrze uroczyste nieszpory. Przez całą środę odprawić się będą przed cudownym obrazem różne nabożeństwa, a ks. biskup Walega odprawi sumę pontyfikalną. 14 czerwca o godzinie 5 rano odprawi ks. biskup Komar Mszę św., poczem wyruszy procesja z cudownym obrazem a poprzedzi ją tenże ks. biskup aż do samego Tuchowa. Po drodze przyłączają się będą do niej procesje z parafji: Połebny Radziej, Piotrkowic, Tuchowa. Cudowny obraz nieść będą naprzemian przedstawiciele różnych stanów.

Po przybyciu procesji do Tuchowa, odprawi się na miejscu uroczysta suma z kazaniem i procesją a po południu uroczyste nieszpory.

Celem uregulowania nakładów prosimy o najrychlejsze uregulowanie prenumeraty.

(„Fides“).

LITERATURA I SZTUKA

Salon des Tuilleries.

Wystawy w Paryżu. — Pozycja nowej sztuki. — Malarze polscy. — Malarze obcy.

Malarstwo należy w Paryżu do sztuk uprzywilejowanych. Oprócz oficjalnego salonu jesiennego i wiosennego istnieje jeszcze kilka dużych, obejmujących po kilka tysięcy eksponatów, oraz mnóstwo drobnych wystaw. Należy zaznaczyć, że najbardziej interesującymi są właśnie te drobne sklepiki i niepozorne wystawki, a nie duże salony. Te małe salki są właśnie prawdziwymi przybytkami sztuki w których można spotkać obrazy najwybitniejszych malarzy epoki.

Z dużych salonów najbardziej interesującym jest świeżo zainaugurowany salon „Des Tuilleries” w „Palais du bois”. Mieści się on istotnie w pałacu z drzewa, w bardzo prymitywnie zbudowanym hangarze, niedaleko od „Etoile”. Obejmuje przeszło 2000 płócien będących dziełami blisko pół tysiąca artystów. Prasa francuska (a raczej jedynie w tym wypadku kompetentne tygodniki literackie i „revues”) przyznaje mu najwyższy poziom z dużych wystaw.

Bardzo licznie reprezentowani są polscy artyści. Ze „starszych” najciekawiej się przedstawia prof. Pankiewicz. Malarstwo Pankiewicza zyskało bardzo na ogólnym tle całego salonu, który w większości cechuje pewna maniera, niezawsze udana nowego malarstwa. Pewne walezy, o które się jeszcze u nas nadaremnie walczy, stały się w Francji i nie zachodzie już tak powszechnie uznaniem, że wszyscy je przejeżdżają. Utalentowani malarze nowej sztuki mają już setki uczniów i naśladowców, z których wielu tworzy rzeczy istotnie doskonałe, ale jeszcze większa ilość doprowadziła oryginalność mistrzów do maniery. We Francji zdołał się już nawet wytworzyć pewien snobizm nowoczesności. Jakżeż ubogo przy tem wyglądamy my, gdzie musi się walczyć o rzeczy tak podstawowe, jak uznanie dorobku nowych kierunków (kubizmu, konstruktoryzmu, suprematyzmu i t. p.) — w malarstwie, praw miasto, maszyny, cywilizacja nowoczesnej i odpowiadającej jej nowej metaforze — w poezji, a przede wszystkim tolerancji jeśli już nie uznania dla każdego nowego wysiłku i eksperymentu. „Salon des Tuilleries” jest par excellence wyrazicielem nowej epoki i wieku. Trzeba tu wyznać, że wyraża ją nie zawsze w sposób zupełnie udany (ale to już wina pobłażliwości „jury”, a raczej „komitetu”, ale w każdym razie w całości swej przeszedł już do wieku XX. Obrazy prof. Pankiewicza przez swój spokój, przez Cezanne’a i Renoira utemperowany realizm, odróżniają się miło od reszty eksponatów. Zwłaszcza, delikatny w kolorze i rysunku pejzaż morski. Niedaleko wędrując od Pankiewicza, spotykamy kilka portretów Oigi Boznańskiej. Przez pamięć na dobre momenty tej malarzki — wolimy pominąć ją milczeniem. Dobre w realistycznej stylizacji są miłe obrazy Lempińskiej, nieznośne — Wielhorskiego i Ma-

kowskich. Niezbyt ciekawe eksponaty dali również Mela Muter, Leopold (nie Henryk, który nie brał udziału w wystawie), Gottlieb i Meukes.

Znacznie lepiej przedstawiają się młodzi (w znaczeniu artystycznym, a nie pod względem ilości lat) malarze. Najciekawszym z nich jest Aleksander Rafalowski, jeden z najbardziej ruchliwych członków „Błoku”, a później „Praesensu”. Od suprematyzmu i konstruktoryzmu, którego był pionierem jeszcze kilka lat temu i od obrazów utrzymanych w tonie współczesnego malarstwa „nadrealistów” — przesunął się od do sztuki, która stara się stworzyć na pewnych zasadniczych elementach kubizmu. Bardzo świeże i interesujące rzeczy dał M. Sterling, natomiast koty p. Aleksandro-wicz, mimo widocznych wpływów „nadrealizmu” — są bardzo mało ciekawe.

W salonie „des Tuilleries” spotykamy również szereg wybitnych nazwisk ze współczesnego malarstwa francuskiego, a raczej wyrażający się ściślej „paryskiego”. Na pierwszy plan wybija się tu „neoplastyczne” rzeczy Mondriana. Siła barwy i elementów płaszczyznianej konstrukcji — daje tu niezwykle piękne wyniki. Leopold Survage nie przysiał do Tuillerii swych najlepszych płócien, prawdopodobnie z tego powodu, że w tym samym czasie urządzał swą wystawę zbiorową. Pomiędzy ciekawymi rzeczami należy wymienić dzieła: De-launay’a, Utrilla, Christian-Adama, Rendona, Fasiniego, Violiera i in. W dziale rzeźby: piękna konstrukcja Brancusi’ego, rzeźby H. L. Simbard i I. Codreano.

Malarstwo we Francji jest niezwykle żywe i różnorodne. Przejawem jego typowym, choć jeszcze niezupełnie wyczerpującym był salon des Tuilleries. Jan Brzękowski.

Czasopisma w Polsce.

W r. 1927 wychodziło w Polsce 1.961 czasopism; w roku 1926 — 1.771; w roku 1925 — 1.606. Z każdym rokiem zatem ilość się zwiększa świadcząc o rozwoju kulturalnym. Przestano wychodzić w roku 1927 aż — 515 czasopism; natomiast przybyło nowo-założonych — 541 i wznowiło wydawnictw 164. Przegląd oczywisty, że wydawnictwa mają kruchy żywot ale też o wydawców nietrudno.

Na ogólną liczbę — 1.961 czasopism w roku 1927 było wydanych w języku polskim 1.579; żydowskim — 136; niemieckim — 96; ruskim — 85; białoruskim — 22; w innych 43. Przewaga czasopism polskich ogromna, na co wpływa przede wszystkim mało rozwinięte czytelnictwo wśród ludności na Kresach Wsch.

Widać to chociażby z następnego zestawienia: Najwięcej czasopism wychodziło w województwie Warszawskim, bo aż 651 czyli około 1/3, w dalszej kolejności idą województwa:

Poznań — 263 czasopism; Lwów — 232; Kraków — 148; Łódź — 109; Śląsk — 106; Wilno — 83; Pomorze — 81 itd., najmniej czasopism wychodziło w województwach wschodnich: Stanisławów — 93; Polesie — 20; Nowogródek — 10; Tarnopol — 7.

Dzieląc czasopisma według częstości wychodzenia widać ogromną przewagę: tygodników, dwutygodników i miesięczników. Ogółem wychodziło w r. 1927: dzienników — 175; półtygodników — 121; tygodników — 506; dwutygodników i czasopism wychodzących 3 razy miesięcznie — 249; miesięczników — 636; innych wychodzących nieregularnie lub rzadziej, niż raz na miesiąc — 274.

PAMIĘCI WYSPIAŃSKIEGO.

„Wiadomości Literackie” wydały 8-stronicowy numer poświęcony pamięci Wyspiańskiego. Składają się nań: wiersze Tetmajera i Or-Ota, wspomnienia Nowaczyńskiego, artykuł okolicznościowy Kadon-Bandrowskiego, studia i szkice Breitera, Dąbrowskiej, Horzycey, Sinki, Świętka i Wtłtina, i recenzje z najnowszej literatury, dotyczące Wyspiańskiego. Cała strona poświęcona jest podobnie, jak poprzednio, do tej pory prac malarzki Wyspiańskiego.

BOY-ŻELEŃSKI PRZYPISAŁ WYSPIAŃSKSIEMU WIERSZ SŁOWACKIEGO.

W ostatnim numerze „Wiadomości Literackie”, poświęconym Stanisławowi Wyspiańskiemu drukuje p. Tadeusz Świętek ciekawy artykuł p. t. „Rzekomy fragment Wyspiańskiego”, demaskujący przykrą pomyłkę p. Boya-Żeleńskiego, który ogłosił w „Kurjerze Porannym” z 24 grudnia 1927 r. dwa fragmenty z rękopisów Wyspiańskiego, będących w jego posiadaniu. Okazało się, że jeden z tych fragmentów (które zresztą już przedtem wydrukował p. T. Świętek w „Maskach”) jest wierszem Słowackiego. Wiersz ten, będący warjantem z „Króla-Ducha” przepisał sobie Wyspiański wprost z autografu Słowackiego, znajdującego się w Bibliotece Ossolińskich w Lwowie, a Boy-Żeleński potraktował go jako wiersz Wyspiańskiego.

WRECZENIE NAGRÓD LAUREATOM M. WARSZAWY.

Warszawa. (PAT.). W sali rady miejskiej odbyła się dziś uroczystość wręczenia tegorocznych nagród artystycznej i literackiej miasta Warszawy, która miała jednak charakter wyjątkowo nieformalny, ponieważ ołaj laureaci Jacek Malczewski i Przerwa-Tetmajer z powodu choroby nie stawili się. Przemówienie wygłosił prezes rady Jaworowski, który następnie odczytał orzeczenie sądu konkursowego. Orzeczenie to było przyjęte przez zebranych długotrwałymi oklaskami.

GORKIJ JUŻ ZBOLSZEWICZAŁ.

Przybyły onegdaj do Moskwy pisarz Maksym Gorkij wygłosił na zjeździe kolejowym

FORTEPIANY

Światowej Sławy

„PETROF“

tylko

57

Wł. Boleński (Z. Raba nast.)
Kraków, Pałac Spiski

PIANINA

w Moskwie gwałtowne przemówienie, skierowane przeciwko emigracji rosyjskiej, w szczególności przeciwko kołom literackim. Gorkij oświadczył swą całkowitą gotowość pracy nad wzmocnieniem proletariackiej dyktatury. Jednocześnie Gorkij opublikował w „Izwestjach” list dziękujący za zgotowane mu w SSSR przyjęcie.

Dramaturgia katolicka we Francji.

W „Vie Catholique” znajdujemy entuzjastyczną recenzję ze sztuki dramatycznej J. V. Pellerina p. t. „Cris de coeurs”, wystawianej ostatnio w Paryżu. Krytyk, M. Vaussard widzi w tym tryptyku dramatycznym o charakterze nowoczesnego misterjum klasyczny typ nowych zainteresowań ideowych dramaturgii francuskiej, gdzie (jak również i w literaturze) bardzo wybitnie ujawnia się ostatnio ideologia katolicka (Claudel, Gheon). P. Vaussard pisze tak: „Po „Zwiastowaniu” P. Claudela (dramat ten grany był i u nas — Rod.) — nie słyszało się na scenie paryskiej podobnego holdu, od danego wartościom tradycji chrześcijańskiej”.

Odpowiedzi redakcji literackiej.

„Stały czytelnik” Z nadesłanych wierszy niestety żadnego jeszcze nie upoważnia do druku dojrzałość. Zastanawiający jest wiersz „Na balli”, który otwiera w sobie dalekie perspektywy. Pracować. Odświeżyć metafory, wyrzucić się przymiotnikowaniem. Jasność obrazu i ekonomia wyrazu. Nie kult słowa (Skamandryci) ale kult zdania (klasycyzm). Zdanie jest tworem rozumnym, słowo jest dopiero materialem.

Wł. Lew. — Wierszyk „Skrzypek” nie posiada walorów artystycznych, a raczej łatwy sentyment ludowej piosnki.

Koło art. lit. „Brzask”. — Wiersza M. W. „Na morzu” drukować nie będziemy.

„Wiochna” — Mamy pełne uznanie dla wierszy zapędów pisarskich Pani pod

Pierwszorządny Zakład pogrzebowy „CONCORDJA”

JANA WOLNEGO

pl. Szczepański 2. — Nr. telefonu 331.

urządza pogrzeby od najskromniejszych do najspanialszych, przeprowadza ekshumacje i przewozy zwłok do wszystkich kraj. Mniej zasobnym daleko idące ustępstwa

JULJAN ZACHARIEWICZ.

Najnowszy fresk Jana Henryka Rosena.

„Ukrzyżowanie” w Katedrze Ormiańskiej we Lwowie.

Trzej mistrze Odrodzenia Michelangelo, Raffael i Leonardo da Vinci, wśród wielu dzieł innych, zostawili po sobie freski malowane wprost na murem ścianie kościoła. Zwyczaj ten stosowano w różnych krajach i czasach: w epoce naszej cały kościół jeden w Polsce został przyozdobiony wewnątrz obrazami al fresco: Katedra Ormiańska we Lwowie, którą uświetnił nowy polski artysta malarz Jan Henryk Rosen. Na ścianach tej katedry powstał szereg obrazów jak „Zwiastowanie”, „Śmierć św. Jana Chrzciciela”, Pogrzeb św. Odyłona”, św. Katarzyna Alexandryjska”, Patronka filozofów, „Św. Idzi”, chroniący sarenkę przed myślami, dalej święci Jerzy, Krzysztof i Błażej, aż do św. Dyonizego, św. Barbary, św. Małgorzaty i św. Erazma. Do tego wielkiego szeregu zadziwiająco pięknych dzieł, przybyło najnowsze i ze wszystkich najświetniejsze: „Ukrzyżowanie Chrystusa”. Tamte obrazy pokazywały epizody z historii chrześcijańskiej religii; ten obraz podaje właściwą jej genezę, rozpoczynając się śmiercią Zbawiciela na krzyżu.

Jan Henryk Rosen, który urodził się w roku 1891 w Warszawie, od dzieciństwa przebywał zagranicą, we Francji w Paryżu i w Szwajcarii w Lozannie. Od najmłodszych lat rysował i kształcił się pod kierunkiem swego ojca malarza; później przez półtora roku kształcił go w malarstwie Luc Olivier Merson. Jaki jest jego rodowód duchowy? Flamandzi z XV w.

jak Van der Weyden (1400—1464), Gerhart David i Prerafaelici angielscy, z drugiej połowy XIX wieku, jak Burn Jones, Rosetti, Ford Maddox Brown. Tym malarzom zawdzięcza Rosen najwięcej. Inni mistrzowie w historii sztuki, jak Michelangelo, Raffael, Leonardo, Tizian, Matejko, nie potrafili go artystycznie zapalić. W Polsce pracując Rosen od roku 1921 w Warszawie, od roku 1925 we Lwowie. Impuls artystyczny religijny w kierunku dekoratywno kościelnym, z którego powstały wszystkie barwne freski Katedry Ormiańskiej pisał Rosenowi Zwierzchnik Archidiecezji Ormiańskiej, Arcybiskup Józef Teodorowicz, z którego zachęty wielkie dzieło powstało.

Po prawej stronie katedry od Wielkiego Ołtarza, na purpurowym tle, w centrum obrazu wisi na krzyżu Jezus Chrystus. Szeroko rozwarłszy szafirowe oczy patrzy w przyszłość; twarz rozjaśniona, okolona złotymi włosami i brodą, głowa w ciemniejszej koronie, i w głozi promiennej; z rozpostartych ramion i z rany włócznią w bok zadanej, biją strzeliste promienie. Górna część korpusu wyprężona muskularnie; od pasa zwisa fałdzista, biała szata; obie stopy przybite gwoźdźmi do krzyża ciemnobronzowego, każda z osobna. A obok tej centralnej postaci Zbawiciela, szereg figur po lewej i prawej stronie. Święty Piotr z białą brodą, w białej powłóczystej szacie, trzyma w ręku miniaturę Kościoła św. Piotra na bryle różowego granitu. Święty Łukasz Ewangelista, w złotym ornatie, patron malarzy niesie obraz Matki Boskiej Częstochowskiej. Św. Jan Kapłan, trzymający białą chorągiew wzniesioną do góry, św. Maurycey i Andrzej Bobola stanowią szereg postaci na drugim planie. Na pierwszym jest rzymski centurion w zbroi i w todze czerwonej. Niedaleko krzyża stoi Ma-

donna w długiej szafirowej szacie; w głozi, obok niej św. Jan Ewangelista. Matka Jezusa patrzy w dal przed siebie, w jej ciemno niebieskich oczach i wyrazie twarzy jest głęboki smutek ale zarazem spokój i rezygnacja. Pod krzyżem stoją trzej męczennicy: św. Szczepan jako pierwszy męczennik, Miguel Pro, z Towarzystwa Jezusowego, rdzenny Amerykanin, ostatni męczennik chrześcijański, zamordowany w Meksyku przez Callesa 23 listopada 1927; i Charles de Foucauld, pustelnik w Saharze, zamordowany przez dzikich Tuaregów 1 grudnia 1916, nazwany przez nich „Wielki Błasy Marabut”. Ci trzej męczennicy stanowią ostatnią grupę postaci po lewej stronie Ukrzyżowanego Jezusa.

Grupa figur po stronie prawej, otwiera św. Tomasz z Akwinu, obok niego św. Franciszek z Assyżu w kłęzącej postaci pogrążony w modlitwie św. Teresa z Lisieux od Dzieciątka Jezus. św. Grzegorz Oświeciciel, św. Kazimierz, św. Jan Vianney z Ars, patron proboszczów, wreszcie św. Benedykt.

Całość obrazu w rysunku, w barwach, konstrukcji, pomysłach i wykonaniu jest niezwykle oryginalna; „Ukrzyżowanie” Rosena jako samodzielny pomysł, odskakuje od wszystkich innych obrazów przedstawiających tensam przedmiot, w całej historii malarstwa. Od czasu rozkwitu renesansu włoskiego, aż do Böcklina i Munkacsęgo, wielkiego płótna Popiela i obrzymiej Panoramy Golgoty Styki, żadna scena tej największej tragedji w dziejach świata, jaką jest Ukrzyżowanie, nie była tak pojęta jak dzieło Rosena. Tło obrazu jest purpurowe; żadnego nieba, słońca, chmur, ani Góry Golgoty. Na murem kamieniu, na krzyżu wysoko wzniesionym, patrzy Jezus z wyżyny na świat poprzez stulecia i tysią-

lecia. Niema w nim żadnej walki pomiędzy życiem i śmiercią, żadnej męki konania ani rozpacz. To jest Jezus triumfujący, to jest Chrystus Król, który teraz po spełnieniu przepowiedni, widzi swoje zwycięstwo, dlatego jako Król, Zbawca, Zwycięzca, zjawia się na tle purpury. „A ja gdy nad ziemią zawisną, wszystkie do siebie pociągnę”, mówi Jezus z tego obrazu, zgodnie ze słowami św. Jana Ewangelisty, powtórzonymi złotymi zgłoskami w barwnej arabesce po lewej stronie obrazu, która uzupełniają słowa św. Pawła z I. Listu do Koryntjan na stronie prawej. Duch Jezusa wypowiedziany w tych słowach, ożywia jego wzrok, twarz, postać i cały obraz; z tego nastroju, zwycięstwa i triumfu powstał cały pomysł artysty. Pod skrzydła Krzyża, który jest wieczny, i chrześcijańskiej idei, która jest najwyższa ze wszystkich jakie wydał świat, garną się święci prości i uczeni, od św. Piotra i Łukasza poprzez św. Tomasza z Akwinu, aż do św. Teresy od Dzieciątka Jezus, (1873 do 1897). Za tę chrześcijańską wiarę z wielkiego symbolu Krzyża płynącą, oddają życie święci męczennicy, od św. Szczepana aż do Ojca Charles de Foucauld i Miguel Pro. Dlatego ten Krzyż jako symbol wieczności chrześcijańskiej idei, jest poza czasem i przestrzenią; dlatego jego miejscem nie jest Golgota, jeden punkt geograficzny jednego kraju i jednego historycznego momentu; dlatego dookoła niego zjawia się Tomasz z Akwinu z 13 stulecia i św. Teresa z XIX wieku. Dlatego niema smutku i rozpacz na twarzy Jezusa, niema rozpacz na twarzy Jego Matki. Z wyrazu twarzy wszystkich postaci bije uczucie triumfu i zwycięstwa chrześcijańskiej idei; bije naj silniej z twarzy centurjona rzymskiego, w którego jasnych oczach widać, że przejrzał

Kraków **Kino „Wanda“** Kraków
 św. Gertrudy 5. **Kino „Wanda“** św. Gertrudy 5.

DZIS

Najwspanialszy program bieżącego sezonu!

NOCE SZALU

Czarująca sztuka filmowa z minionych dni karnawału.
 W głównych rolach: **MARRY LIEDTKE** i **GRETA MOOSEHEIM**.

Szał karnawału — olśniewająca wystawa — mistrzowska gra — emocjonująca treść — stawia film ten w szereg najlepszych obrazów sezonu.

Nadprogram szampańska farsa amerykańska.

Specjalna ilustracja muzyczna orkiestry salonowej.

Początek o godzinie 5, 7 i 9-10, wieczór, w niedzielę i święta o godzinie 3 popołudniu.

Co słycać w Krakowie?

Gimnazjum Nowodworskiego ku czci swego Założyciela.

Dzień 13 marca będzie poświęcony pamięci wielkiego Polaka i obywatela.

Wczoraj odbyła się w gimnazjum im. Bartłomieja Nowodworskiego (dawniej św. Anny) w Krakowie podniosła uroczystość z okazji przywrócenia pierwotnej nazwy tej przastarej szkoły. O godz. 9-tej rano odprawił uroczystą mszę św. w kaplicy gimnazjalnej b. uczeń i katecheta tego zakładu, ks. Biskup Sufragan dr. Stanisław Rospond, którego po przybyciu do gmachu, młodzież z entuzjazmem, jako dawnego swego duszpasterza powitała. Po nabożeństwie ks. Biskup przemówił w gorących słowach do uczestników uroczystości. Następnie w auli gimnazjalnej odbyła się uroczysta konferencja grona profesorskiego z udziałem duchowieństwa, Kuratora Okr. Szkoln. Krak. Kupczyńskiego, wiceprez. dra Szeindra, przedstawicieli władz, b. uczniów zakładu i rodziców uczniów obecnych.

Uroczystość zagał dyrektor szkoły p. Zachemski.

„Pragniemy złożyć hołd — mówił dyr. Zachemski — Akademii Jagiell. i Bartłomiejowi Nowodworskiemu, pragniemy stwierdzić, że przywracając za zgodą i aprobatą władz szkolnych pierwotną nazwę szkoły, mamy do tego zupełne prawo, gdyż nie sprzeciwiałyśmy się hasłom i zasadom, wyznawanym nie słowem, ale życiem całem przez naszego Założyciela, Bartłomieja Nowodworskiego, o którym czytamy w księżce, wydanej przez akademię w rok po śmierci Jego, t. j. w r. 1625, że w Nim „utraque militaris et christiana virtus germanum in modum glorioso nexu conspirant“.

Bronił Nowodworski wiary przodków i ojczyzny z pogardą śmierci, a z krwawo zaprawionego i skromnym życiem zaoszczędzonego grosza po stracie prawej ręki na wojnie, lewą podpisywał fundacje na cele publiczne, przedewszystkiem naukowo-oświatowe“.

Następnie dyr. Zachemski powoławszy na sekretarzy pp. prof. Balickiego z pośród dawnych wychowanków szkoły i prof. dra Jerzego Schnaydra z obecnego grona nauczycielskiego, udzielił głosu prof. Józefowi Wiśniowskiemu, który wystąpił z następującymi wnioskami, mającymi uwiecznić pamięć Założyciela zakładu:

1) Po wieczne czasy dzień śmierci Założyciela naszej szkoły, mianowicie 13 marca, będzie świętem zakładu, poświęconem pamięci wielkiego Polaka i Obywatela, za którego piękną duszą w myśl Jego ostatniego życzenia odprawiona ma być msza święta.

2) Dyrekcja gimnazjum z ewentualną subwencją Ministerstwa Oświaty i z pomocą Komitetu Rodzicielskiego wyda popularną publikację na temat „Bartłomiej Nowodworski i historia Jego szkoły“ z podaniem nazwisk i krótkich życiorysów najwybitniejszych i najhardziej zasłużonych uczniów tego gimnazjum, który to wykaz co pewien czas uzupełniany ma być nazwiskami nowych chlub tego zakładu.

3) Dla nawiązania do dawnych tradycji tej szkoły oraz celem pobudzenia uczniów do szlachetnej emulacji w przykładaniu się do nauki i zaprawianiu się w cnotach obywatelskich, od przyszedłą już roku szkolnego otrzymywać będzie z końcem czerwca najlepszy i najbardziej wzorowy uczeń klasy VIII, który całość studiów średnich odbył wyłącznie w tej szkole i z chlubnym ją skończył postępowo, dyplom z podobizną Założyciela zakładu wedle zachowanego z czterdziestych lat ubiegłego stulecia wzoru. 4) W interesie ciągłości pięknej tradycji zakładu uczeń klasy VIII, którego wybór kolegów wyróżni jednogłośnie lub 2/3 głosów jako najidealniejszego kolegi, a który przytem odznaczał się zawsze bardzo dobrimi postępkami w nauce i w sprawowaniu się w szkole i poza jej murami, — otrzymywać będzie jak ongi rok — rocznie złoty pierścień z napisem: „Gimnazjum Nowodworskiego swemu wzorowemu uczniowi“. 5) Ze względów pedagogicznych, aby młodzież zakładu mogła wiecznie mieć przed oczyma i budować się codzień przykładem najznakomitszych dawnych wychowanków tej szkoły, dyrekcja przy pomocy do jej rozporządzenia środków, ofiar i przyczynienia się rodzin dotyczących znakomitych dawnych wychowanków liceum i gimnazjum Nowodworskiego, sprawić będzie i kolekcjonować ich portrety, celem opatrzenia każdego z nich krótkim życiorysem i umieszczenia w licznych lunetach na trzech korytarzach i w klatce schodowej budynku, przyczem najznakomitsi zostaną umieszczeni na poszczególnych salami szkolnymi i staną się temsamem niejako ich patronami“.

„Ze zaś najstarszy zakład naukowy w Polsce może i ma się kim pochlubić, — mówi prof. Wiśniowski — niech świadczy niezupełny jeszcze, bo w pośpiechu na uroczystość dzisiejszą przygotowany wykaz nazwisk najwybitniejszych mistrzów i uczniów tej szkoły (tu wylczył referent cały szereg znanych w Polsce nazwisk, z pośród których na czoło wybijały się: król Jan III. Sobieski, jego brat Marek, generał Bem, Michał Wiszniewski, Józef Kremer, Karol Estreicher, Edmund Wasilewski, Władysław Anczyca, Kazimierz Tetmajer, Włodzimierz Maciej Szukiewicz i tacy mistrze pióra i pendzla jak Matejko i Wyspiański i inni). Wnioski powyższe zebrani z aplauzem uchwalili“.

Wieczór o godz. 19 odbyła się w sali gimnastycznej wielka Akademia ku czci B. Nowodworskiego, zagajona przez dyr. Zachemskiego z bogatym i urozmaiconym programem przy udziale licznych przedstawicieli władz.

Niespisna 1° ciepła.

Dnia 2 b. m. o godz. 3.30 nad ranem, Krakowskie Obserwatorium Astronomiczne odnoto-

wało temperaturę powietrza 0.9° powyżej zera w Ogrodzie Botanicznym (mimo osłony dymnej), zaś 1.5° w klatce termometrycznej przy gmachu. W ciągu 102 lat regularnych spostrzeżeń meteorologicznych, raz jeden tylko, mianowicie 8 czerwca 1913 r. odnotowało Obserwatorium temperaturę tak niską, mianowicie 1.3° (przy gmachu). Niskie temperatury odnotowano również: w r. 1837 i 1869 — 4°, w r. 1844 — 3.8°, w r. 1863 — 2.6° i w r. 1923 — 2.9°.

Nasz fejleton o fresku w katedrze ormiańskiej we Lwowie.

W dzisiejszym numerze zamieszczamy artykuł z opisem fresku „Ukrzyżowanie Jezusa“, dzieła J. Rosena, wykonanego ostatnio dla katedry ormiańskiej we Lwowie. Ojciec św. Pius XI. wyrażał się z wielkim uznaniem o freskach Rosena i fotografie ich polecił zawiesić w Watykanie.

Przeważną część figur w opisanym fresku, to są portrety współczesnych żyjących ludzi. Święty Tomasz z Akwinu — w białym dominikańskim habicie — to Arcybiskup Teodorowicz, bardzo trafnie uchwycony. Św. Piotr, to jest Prof. Tad. Zieliński z Warszawy, słynny hellenista; Św. Łukasz Ewangelista, Arcybiskup Bolesław Twardowski; Św. Jan Nepomucen, to sam artysta, J. Rosen. Niektóre inne postacie jak Św. Teresa, Św. Jan Vianney z Ars, Święci Miguel Pro i Le Pere de Foucauld, wzięci są z fotografii.

Szkoła i pilotów i mechaników.

Wczoraj odbyło się pod przew. rektora Un. Jag. Marchlewskiego posiedzenie rady Aeroklubu w Krakowie. Rada przyjął przedłożenie budżetowe Aeroklubu, który przystępuje do uruchomienia w Krakowie — szkoły pilotów i mechaników lotniczych. Otrzymał na ten cel hangar i 2 aparaty lotnicze typu Henriot. Poza tem Aeroklub będzie urządzał na 3 aparatach otrzymanych od L. O. P. P. loty propagandowe na terenie całego województwa. — Dzięki energii zwłaszcza kpt. Halewskiego, w krótkim czasie zostanie już uruchomiona wspomniana szkoła, w której kształcić się będzie około 50 słuchaczy wyższych uczelni Krakowa. Zaangażowano już pilota — który będzie prowadził loty próbne i nadzorował prace we warsztatach.

Kraków, dnia 3-go czerwca 1928.

Niedziela 3: św. Erazma.
 Poniedziałek 4: św. Franciszka Car.
 Poniedziałek 4: wschód słońca o godz. 3.42, zachód o godz. 19.35.

EGZAMINY WSTĘPNE DO SEMINARJUM NAUCZYCIELSKIEGO MĘSKIEGO W KRAKOWIE odbędą się w czasie od 22 do 28 czerwca b. r. Termin wnoszenia podań, zaopatrzonych odpowiednimi załącznikami upływa z dn. 16 b. m. Do egzaminu wstępnego na kurs pierwszy mają kandydaci zgłosić się w piątek 22 b. m. o godz. 8 rano. Egzamin odbędzie się systemem lekcyjnym; uczniowie będą codziennie przebywać w szkole przez kilka lekcji i odbywać naukę, która potrwa 6 dni. Uczniowie zamiejscowi będą mogli na czas egzaminu znaleźć za niską opłatą pomieszczenie w Internacie (ul. Karłowicza 41). Dokąd należy w tej sprawie wcześniej się zgłosić. Egzaminy wstępne ma kursy II, III i IV. z powodu braku miejsc, nie odbędą się przed wakacjami. W razie opróżnienia miejsc, mogą się one odbyć po wakacjach, o czem będą podane osobne ogłoszenia.

AKADEMICKIE KOLONJE NADMORSKIE. W lecie b. r. będą czynne w Gdyni i Tupałkach kolonie nadmorskie dla młodzieży akademickiej. Okres letni został podzielony na trzy sezony: I-szy od 25 czerwca do 25 lipca, II-gi od 25 lipca do 25 sierpnia, III-ci od 25 sierpnia do 25 września. Koszta pobytu w kolonji wyniosą około 450 zł. dziennie. Zgłoszenia przyjmują: Stowarzyszenia Samopomocowe i Zarząd Centrali Akad. Stow. Samopomocowych w czasie swego urzędowania. Zgłaszający się winni przedstawić świadectwo lekarskie, iż wolni od chorób zakaźnych (gruźlica, choroby skórne i weneryczne). Na pobyt w czasie I. sezonu w kolonji należy się zgłaszać do dnia 8 czerwca.

OSTATNI TERMIN NABYWANIA AKCYJ TOW. SZTUK PIĘKNYCH. Już za dziesięć dni odbędzie się publiczne losowanie dzieł sztuki pomiędzy właścicieli akcji Tow. Przyj. Sztuk Pięknych. Rozlosowanych będzie sto obrazów i rzeźb pierwszorzędnej wartości. Ponadto każdy posiadacz akcji otrzyma z końcem roku bezpłatnie wspaniałą teko sześciu barwnych autografów z widokami Krakowa. Akcje wydaje codziennie kancelarja Palacu Sztuki, Kraków, Plac Szczepański 4, w cenie 20 zł. z prowincji należy przysyłać 21 zł i 50 gr.

STAN CHOROÓB ZAKAŻNYCH w czasie od 27 maja do 2 czerwca b. r. przedstawiał się następująco: wypadków płonicy zanotowano 4, mumpsu 1, tyfusu brzuszkiego 5, dyfterji 4, czerwonki 1, odry 66, róży 1, tyfusu plamistego 1 i koklusu 1.

WŁAMANIA. W nocy z 31 maja na 1 czerwca b. r. włamano się do mieszkania po ś. p. red. Michała Konopińskim przy ul. Jagiellońskiej i skradziono nowe ubranie żakietowe, większą ilość bielizny, oraz obuwie, nieustalonej na ra-

zie wartości. — P. Władysław Skrzyński, zam. przy ul. Tad. Kościuszki 55, zgłosił w policji, że dnia 1 b. m. między godz. 8 a 10 włamano się do jego mieszkania i skradziono garderobę, bielizną i biżuterję, ogólnej wartości 965 zł.

ARESZTOWANO Władysława Walsasa (lat 26), w chwili, gdy usiłował włamać się przez wybił otwór w murze, do sklepu galanteryjnego Dory Straus w Ryńku podgórskim 6.

NAJECHANA PRZEZ CYKLISTĘ. Nieznany osobnik najechał rowerem w ul. Wadowickiej na Walerję Skrzyńską z Kobierzyna, wskutek czego Skrzyńska odniosła ogólne obrażenia cieleśne. Cyklista zbiegł.

ZAWIADOMIENIA I KOMUNIKATY.

20-LETNI ZJAZD KOLEŻAŃSKI tych kolegów, którzy zdali maturę w czerwcu 1908 r. w Bochni, odbędzie się tamże w dniu 10 b. m. Zgłoszenia kierować pod adresem Ks. Franciszka Fłasińskiego, Libiąż Mały, Małopolska, lub red. Al. Błażejowski, Kraków, „Il. Kurjer Codzienny“.

MARKIZ PIERO MISCIATELLI z Rzymu, który wygłosił dwa odczyty po francusku w Auli Uniw. Jag., będzie miał staraniem Towarzystwa „Dante Alighieri“ odczyt po włosku, we wtorek dnia 5 b. m. o godz. 6 wieczór w Czytelni Towarzystwa, św. Anny 12, na temat: „Trzynasta pieśń Piekiła Dantejskiego“. Wstęp wolny, goście mile widziani.

ZWYCZAJNE ZEBRANIE KRAK. ODDZIAŁU TWA PRZYRODNIKÓW IM. KOPERNIKA odbędzie się we wtorek 5 b. m. o godz. 6 w sali Zakładu Mineralogicznego przy ul. Gołdziej 11. Na porządku dziennym: Inż. Wincenty Wobr, kierownik lasu i parku Wolskiego: „Historja powstania, rozbudowy i rozwoju Parku i Lasu na W. i H. Justowskiej pod Krakowem“.

CO KUPUJĄ RODZICE ZA MATURE lub dobre świadectwo? Zegarki szwajcarskie, jak Schaffhausen, Longines, Zenith, Movaljo, Omega, sygnety, papierosnice, bransolety i t. p. w firmie Józefa Cyankiewicza, Kraków, Sławkowska 1. Ceny na ten cel niższe.

REPERTUAR TEATRU SŁOWACKIEGO.

Niedziela po południu: „Mamusia“ (ceny popołudniowe).
 Niedziela wieczór: „Ładna historia“.
 Poniedziałek: „Simona“ (przedstawienie popularne — ceny niższe).
 Wtorek: „Ładna historia“.

REPERTUAR KINOTEATRÓW.

WANDA: „Noce szalu“.
SZTUKA: „Czerwony Bies“.
UCIECHA: „Car i Poeta“.
NOWOCI: „Rozpętane żywioły“.
CORSO: „Telegrafista 6 posterunku“.
WARSZAWA: „Rywał Oceanu“.

Z TEATRU M. IM. J. SŁOWACKIEGO.

Dziś w niedzielę wieczorem „Ładna historia“ Fiersa-Caillavet'a, która w świetnym wykonaniu z pp. Bednarzewską i dyr. Nowakowskim na czele, jest oklaskiwaną przy niesłabnącem powodzeniu. Popołudniowe przedstawienie przyniesie po raz 16-ty komedję Hirscheffa „Mamusia“, która dzięki wybitnej aktualności tematu stała się faworytką sezonu. Na jutrzejszem przedstawieniu popularnym po cenach niższych „Simona“. „Ładna historia“ powtórzona będzie także we wtorek i we środę.
„NAZAR STODOLA“ — T. SZEWCZENKI W TEATRZE „NOWOCI“ dziś w niedzielę o godz. 7.30 wieczór.

PODZIĘKOWANIE.

Nie mogąc każdemu z osobna podziękować za niezliczone dowody życzliwości i serca, okazane mi w dniu jubileuszu składam tą drogą wyrazy najserdeczniejszego podziękowania mojej drogiej Publiczności, Prezydium m. Krakowa i Komisji Teatralnej, Dyrekcji Teatru. Prasię, Komitetowi Honorowemu i Obywatelskiemu, Zarządowi Głównemu Związku Artystów Scen Polskich, Koleżankom i Kolegom miejscowym i zamiejscowym, oraz tym wszystkim, którzy bądź to osobiście, bądź to w inny sposób przyczynili się do uświetnienia niezapomnianego dla mnie dnia.

Konstancja Bednarzewska.

KOLEGIUM OO. KARMELITÓW

W WADOWICACH woj. krakowskie, przyjmuje 12—14 letnich, zdolnych chłopców do II kl. gimn. 896

Egzamin wstępny 30-go czerwca b. r. Zgłaszanie należy przed dniem 20-go czerwca. Pensja miesięczna 40—60 zł. W razie żądania bliższych informacji, załączyć markę na odpowiedź.

Zycie gospodarczo-społeczne.

Jak pracuje spółdzielczość polska?

ROZWÓJ SPÓŁDZIELNI ROLNICZYCH W PERSPEKTYWIE DWÓCH LAT.

Za przykładem innych społeczeństw, obchodzi i Polska w dniu dzisiejszym „święto” spółdzielcze. Warto więc przy tej okazji zdać sobie sprawę z siły i ekspansywności naszych organizacji spółdzielczych. Przeminał już bowiem okres teoretyzowania na temat spółdzielczości, a nadechodzi czas rozbudowy istniejącego organizmu. Z tego więc powodu uważamy za stosowne rzucić bodaj pobieżny szkic rozwoju w ostatnich latach najsilniejszego dziś odłamu polskiej spółdzielczości, t. j. rolniczej.

Interesujące pod tym względem wskazówki znajdujemy w statystyce Zjednoczenia Związków Spółdzielni Rolniczych Rzeczypospolitej. Nie jest ona wprawdzie wyczerpująca z uwagi na to, że zawiera dane tylko za lata 1925 i 1926, a nawet częściowo za rok 1924, niemniej pozwala się ona zorientować co do siły i aktualności tej gałęzi spółdzielczości polskiej.

Pobieżny już rzut oka na cyfry owej statystyki wskazują na pomyślny rozwój wszystkich odłamów spółdzielczości nią objętych. Przedewszystkiem kilka cyfr ogólnych.

Z końcem r. 1925 zrzeszonych było w Zjednoczeniu 1968 spółdzielni liczących 340.658 członków. W r. zaś 1926 mamy już 2.257 spółdzielni o 416.224 członkach. W tym też stopniu wzrosły i kapitały spółdzielni. Udziały członkowskie wzrosły z 6.460.000 złotych do 9.133.000 zł., a cyfra funduszy własnych z 12.683.000 zł. do 17.157.000 zł.

Jak na leden rok wyniki pocieszające, tem więcej, że układ stosunków w roku 1926 nie sprzyjał takiej pracy, jaką prowadzą spółdzielnie.

Właściwa jednak aktywność ruchu spółdzielczego występuje w poszczególnych dziedzinach pracy. Weźmy dla przykładu spółdzielnie rolnicze typu oszczędnościowo-pożyczkowego.

Fundusze tych spółdzielni z sumy przekraczającej 15 milionów zł. z końcem 1925 roku wzrosły do 23 milionów zł. w roku 1926, a wartość majątku z 16 milionów zł. w roku 1925 wzrosła do imponującej cyfry 23 milionów złotych.

Jeszcze silniej występuje aktywność tych spółdzielni w ich sile kredytowej. Podczas gdy w roku 1924 pożyczki udzielone członkom wynosiły raptem 4.372.181 zł., to w roku 1926 udzielono już pożyczek na sumę 18.341.507 zł. Tak wygląda gospodarka owych 917 spółdzielni pożyczkowo-oszczędnościowych w perspektywie dwóch lat.

Trzeba przyznać, że mówią one bezsprzecznie o dużej żywotności tych „jacejek” spółdzielczych.

Rzeczmy teraz okiem na inny teren pracy: na mleczarstwo. I tu znajdujemy kilka bardzo ciekawych cyfr dowodzących, że spółdzielczość rozwija się na tem polu bardzo dobrze.

Dowodzi tego przedewszystkiem silny wzrost ogólnej liczby spółdzielni tego typu, jeżeli zważymy, że w roku 1925 zajmowało się mleczarstwem tylko 165 spółdzielni, a w roku 1926 już 283. Odpowiednio też do tego zaznaczyła się i ich aktywność.

Tak np. dostawa mleka do tych spółdzielni wyniosła w 1926 roku 69.995.813 litrów, a w 1926 roku 129.075.955 litrów.

Produkcja masła z 2.640.000 kg w roku 1925 wzrosła do 4.750.000 kg, a sera z 29.000 kg w roku 1925 do 37.000 kg.

W parze z tem powiększyły się i rozmiary obrotów handlowych. Wynosiły one w 1925 r. 12.500.000 zł., a w 1926 r. 28.000.000 zł.

Inna dziedzina pracy spółdzielczości rolniczej to spółdzielnie rolniczo-handlowe.

Tu wyniki gospodarki charakteryzują następujące cyfry: Obrót 141 spółdzielni rolniczo-handlowych artykułami gospodarstwa wiejskiego wyniósł w 1926 roku 22.700.000 zł., podczas gdy w 1925 roku 18.000.000 zł. wytworami zaś przemysłu górniczego i hutniczego 19.000.000 zł. w roku 1926 wobec 22.000.000 zł. w roku 1925.

Tak w ogólnych zarysach przedstawia się praca spółdzielczości w praktyce.

W porównaniu z wynikami, jakie osiąga spółdzielczość w innych krajach, możnaby na-

szkicowane tu rezultaty pracy stosunkowo silnego odłamu spółdzielczości polskiej nazwać dość skromnymi. Gdy jednak weźmiemy pod uwagę warunki, w jakich muszą pracować pionierzy spółdzielczości polskiej, to trzeba je uznać nawet za zadowalające.

Nie wdając się w bliższą analizę przytoczonych wyżej cyfr, stwierdzić należy jednak rosnącą siłę i ekspansywność naszych spółdzielni. Przecież cytowane cyfry ilustrują gospodarke w ciągu jednego tylko roku i to spółdzielni pracujących po raz pierwszy dopiero od początku wojny w warunkach nie sprzyjających normalnemu rozwojowi.

W uzupełnieniu niniejszego szkicu pozwalamy sobie przytoczyć kilka cyfr ilustrujących rozwój spółdzielczości wojskowej.

W wojskowych spółdzielniach spożywców zrzeszonych jest około 40.000 członków tak oficerów i podoficerów zawodowych, jak i żołnierzy (szergowców), wziętych z poboru.

Fundusze tych spółdzielni są jeszcze niewielkie, ale co roku wzrastają w bardzo szybkim tempie.

W roku 1926 każda ze spółdzielni związkowych miała do rozporządzenia 18.000 zł. w funduszach własnych i obcych, w rok zaś później — już 23.000 zł., a zatem o 28 proc. więcej. W tym samym stopniu wzrosły obroty, t. zn. sprzedaż towarów: w 1926 roku 1 spółdzielnia sprzedała za 90.000 zł., a w 1927 roku za 116.000 zł., a więc za niespełna 10.000 miesięcznie. Innymi słowy obroty ogólne wojskowych spółdzielni spożywców sięgają w 1927 roku 30 milionów zł., a razem z hurtowniami 33 milj.

Dzięki oszczędnej gospodarce koszty handlowe spółdzielni wojskowych są niskie (4—7 proc. obrotu), przez co uzyskiwane z obrotu nadwyżki stanowią pokaźny odsetek (3—4 procent).

—oo—

Poprawa sytuacji przemysłu ciężkiego.

W sytuacji kredytowej wielkiego przemysłu oraz poważniejszych firm handlowych zaznaczyła się pewna poprawa.

Przypisać to należy poczęści zwiększeniu kredytów dyskontowych przez Bank Polski w pierwszych dwóch dekadach maja z 499 milj. do 545,5 milj., czyli o 46,4 milj., poczęści zaś dość znacznemu dopływowi kapitałów zagranicznych, oraz wzmożonej działalności kredytowej banków prywatnych, które przyjmują do dyskonta bez trudności weksle z terminami dłuższymi, t. j. od 5 do 9 miesięcy, o ile pochodzą od klientów pierwszorzędnych.

Natomiast mniejsze przedsiębiorstwa przemysłu-handlowe odczuwają w dalszym ciągu dotkliwy brak gotówki, co tłumaczy się: 1) unieruchomieniem większych kapitałów w towarach zagranicznych w związku z nadmiernym importem w przededniu waloryzacji cel; 2) wzniołym zapotrzebowaniem banku na gotówkę potrzebną do uregulowania wielkich jeszcze, a dotychczas niezapłaconych należności na wyżej wspomniany towar; 3) silniejszym popytem na kredyty ze strony rolnictwa na pokrycie zakupionych z początkiem wiosny narzędzi rolniczych, koni, nawozów sztucznych, nasion i t. d., oraz ze strony przemysłu, zwłaszcza sezonowego ze względu na zwiększoną produkcję; 5) licznymi płatnościami podatkowymi.

—oo—

Nowa spółka eksploatacji lasów.

Keła przemysłowców drzewnych zostały powiadomione, że w Londynie został utworzony Syndykat drzewny dla eksploatacji drzewa w Polsce i eksportu do Anglii.

Kapitał zakładowy Syndykatu wynosi jeden milion funtów szterlingów.

Syndykat nosi się z zamiarem otwarcia oddziałów swoich w Warszawie, Gdańsku i we Lwowie.

Międzynarodowy kartel cementowy na widowni.

W ostatnich dniach odbywały się w Warszawie narady między polskim a niemieckim

przemysłem cementowym. Rokowania te miały na celu przygotowanie gruntu do bliższej współpracy obu tych gałęzi przemysłowych, a zarazem były wstępem do międzynarodowego porozumienia kartelowego.

Planowane jest bowiem stworzenie organizacji na wzór zachodnio-europejskiego kartelu stalowego. Planem tym interesuje się przemysł cementowy niemiecki, austriacki, czeski i polski.

—oo—

Spożycie ryb w Polsce.

Według obliczeń, przeciętne spożycie ryb w Polsce wynosi około 3 kilogramów na osobę. W dawnym zaborze pruskim przed wojną wynosiło około 10 kilogramów na głowę. Przyjmując pierwszą normę do cyfry ludności w Polsce, to wynika, że Polska spożywa rocznie dziewięćdziesiąt milionów kilogramów ryb. Obliczając to na wartość pieniędzy, licząc za kilogram przeciętnie 1 zł. 50 gr., uczyni sumę złotych sto trzydzieści pięć milionów. Mając na uwadze niski stopień produkcji krajowej, przyjmujemy wartość ryb własnych na sumę złotych trzydzieści pięć milionów. Pozostała suma, to jest złotych sto milionów, zaliczamy na ryby wwożone do Polski z zagranicy. Nie będziemy dalecy od istotnego stanu rzeczy, gdy zauważymy, że przetrzeń wód w kraju wynosi do dwustu pięćdziesiąt tysięcy hektarów; licząc zaś z hektara najwyższy wylów roczny 80 kg., to uczyni razem dwadzieścia milionów kg. ryb; cenę zaś przeciętną przyjmując, jak wyżej, 1 zł. 50 groszy, to otrzymamy trzydzieści milionów złotych.

—oo—

WYWÓZ WĘGLA.

Od 1 do 15 z. m. eksport naszego węgla wyniósł 521.000 ton, z czego 15.000 przypada na węgiel dla okrętów.

Pierwsze miejsca w eksporcie zajmuje Szwecja (121), następnie Austria (100 tys.), Dania (49), Norwegia (40), Finlandja (39), Czechosłowacja (37) i inne.

GDANSKIE WYROBY TYTONIOWE W POLSCE.

W ub. tygodniu odbyły się w Warszawie narady w sprawie wykonania układu polsko-gdańskiego w sprawie zaprowadzenia monopolu tytoniowego w w. m. Gdańsku.

Układ ten, zawarty dnia 21 marca 1927 r., postanawia m. in. wymianę produktów monopolu gdańskiego i monopolu polskiego. W myśl tego postanowienia polski monopol tytoniowy przyjmuje rocznie 100.000 kg. wyrobów tytoniowych gdańskiego monopolu według swojego wyboru. Z drugiej strony gdański monopol tytoniowy przyjmuje rocznie do sprzedaży na swoim terytorjum 25.000 kg. polskich wyrobów tytoniowych.

OFICJALNA GIEŁDA WALUTOWA.

Waluty: Holandia 360.10, 361. 359.20 Londyn 43.535, 43.64, 43.43. Nowy Jork 8.90, 8.92, 8.88. Paryż 25.115, 25.20, 25.03. Praga 26.41 1/2, 26.48, 26.35. Szwajcaria 171.865, 172.29, 171.44. Sztokholm 239.35, 239.95, 238.75. Wiedeń 125.445, 125.76, 125.13. Włochy 47, 47.12, 46.88. Marka niemiecka 213.41.

GIEŁDA AKCYJNA W WARSZAWIE.

Bank dyskont. 136, 136.50, handlowy 117, Polski 197, 197.50, 196.50, zachodni 34.50, zarobkowy 88, 88.50, Spiess 162.50, Cukier 72.75, Firlew 68.50, 67, Węgiel 109, 108, Nobel 35, Lilpop 39.40, 40, 39.75, bez kuponu na rok 1927, Modrzejów 50, 50.75, 50.50, Norblin 230, Ostrowiec seria B 124, 123, Parowozy I em. 51, II em. 48.50, Poćisk 11.75, Rudzki 54, Starachowice 65, Zawiercie 30.59, Haberbush 235, 5 proc. dolarowa 89, 89.50, 89, 5 proc. konwersyjna 67, 10 proc. kolejowa 104, 5 proc. konwers. kolej. 62, 6 proc. dolarowa 86, 8 proc. Listy zast. Banku Gosp. Kraj. 94.

WISLA—CRACOVIA.

Zawody o mistrzostwo Ligi.

Niebywały pokup biletów w przedsprzedaży oraz zdenerwowanie zwolenników obu obozów poprzedzają te niezwykle zawody starych rywali. Ostatnie spotkanie Wisły i Cracovii odbyły się w roku 1926 w zawodach o mistrzostwo okręgu krakowskiego, kiedy to biaoczerwoni po ciężkiej walce zdołali zadać Wisle dwie porażki w stosunku 2:1 i 3:2. Ówczesne

Sport.

Rada Naczelna Chrz. Demokracji.

W dniu 10 czerwca br. będzie obradować w Warszawie Rada Naczelna Chrześcijańskiej Demokracji.

O godz. 9 rano zostanie odprawiona Msza św. w kościele św. Marcina przy ul. Piwnej l. 11, w której wezmą udział uczestnicy zjazdu, poczem rozpoczną się obrady o godz. 10 w sali odczytowej przyul. Kredytowej 14. — Na porządku dziennym znajdują się referaty: p. posła J. Chacińskiego, prezesa klubu Chrz. Dem. — „O sytuacji politycznej” oraz p. dra T. Mendrysa — „O metodach walki z komunizmem”, jak również szereg spraw organizacyjnych.

ustosunkowanie sił obu drużyn nie wróżyło biało-czerwonym zwycięstwa, a jednak ci zdołali przy wielkiej ambicji i ofiarności przechylić szalę zwycięstwa na swoją korzyść. Czy biało-czerwonym uda się w niedzielę ta stawka, trudno przewidzieć. Derby krakowskiego futbolu zapowiadają się jako największa sensacja rozgrywek ligowych w Polsce.

KONOPACKA UDEKROWANA

najwyższym odznaczeniem sportowem.

Onegdaj obradowała kapituła „Wielkiej Honorowej Nagrody Sportowej” ufundowanej przez Dyrektora P. U. W. F. za najwyższe odznaczenie najlepszego i bezwzględnie wartościowego indywidualnego wyniku sportowego, osiągniętego w ubiegłym roku. Nagrodę przyznano jednogłośnie Halinie Konopackiej za jej światowy rekord w rzucie dyskiem 39 m. 18 cm.

BIEG PRZEZ AMERYKĘ ZAKOŃCZONY

w czasie 573 godz. 45 min.

Bieg 3.400 km. Los Angeles — Nowy Jork został wczoraj zakończony. Zwycięzył Paine w ogólnym czasie 573 godz. 45 min. Na druciem miejscu Salo.

Radio.

Program stacji radiowych.

Poniedziałek, 4 czerwca br.

Warszawa (1.111). G. 12 Sygnal czasu, komunikat lotniczo-meteorologiczny, hejnał z Wieży Marjańskiej w Krakowie, oraz muzyka z płyt gramofonowych: 15 Komunikaty i nadprogram: 16 „O powołanie kapłańskie”: 16.40 „Wytwórczość kraju a obrona Państwa”: 17.20 Odczyt: 17.45 Program dla dzieci; 18.15 Transmisja muzyki tanecznej z kawiarni „Gastronomia”; 19.05 Komunikat rolniczy; 19.15 Rozmaitości; 19.35 Lekcja języka francuskiego; 20.15 Koncert poświęcony muzyce polskiej; 22 Sygnal czasu i komunikat lotniczo-meteorologiczny; 22.05 Komunikat PAT'a; 22.20 Nadprogram.

Kraków (566). G. 12 Transmisja sygnału czasu, hejnał z Wieży Marjańskiej, muzyka z płyt gramofonowych: 15 Komunikat meteorologiczny, oraz nadprogram; 17.20 Odczyt; 17.45 Transmisja z Warszawy; 19.05 Transmisja komunikatu rolniczego; 19.15 Rozmaitości i komunikat sportowy; 19.30 19-ta lekcja francuskiego; 20 Transmisja hejnału z Wieży Marjańskiej; 20.05 Odczyt p. t.: „Studia górnicze”, wygłosi Dr. Inż. Jan Krauze, Rektor Akad. Górniczej; 20.30 Transmisja z Warszawy.

Poznań (348.8). G. 13 Sygnal czasu, muzyka gramofonowa: 14 Komunikaty PAT'a; 17.20 Odczyt; 17.45 Koncert popołudniowy; 18.55 „Silva rerum” czyli rzeczy ciekawe; 19.15 Kurs średni języka franc.; 19.35 Odczyt; 20 Komunikaty ogosporzarze; 20.15 Koncert wieczorny. (Transmisja z Warszawy); 22 Sygnal czasu, komunikaty: meteor. i PAT'a; 22.20 Nadprogram.

Katowice (422). G. 17 Komunikaty Polsk. Zw. Zrzesz. Gosp.: 17.20 Wykład historii Polski 17.45 Program dla dzieci z Warszawy; 18.15 Transmisja muzyki tanecznej; 18.55 Lektura w języku francuskim; 19.15 Rozmaitości; 19.35 Odczyt; 20.15 Koncert poświęcony muzyce polskiej; 22 Sygnal czasu oraz komunikaty lotniczo-meteor. i PAT.

Apteka im. Królowej Jadwigi (Naprzeciw teatru Bagatela) Magistra Józefa Koperskiego
 poleca: **Kraków, ulica Karmelicka 9. telefon 2383.** poleca:

Wszelkie środki lecznicze krajowe i zagraniczne, ANTIVIRUS BESRĘDKA TLEN LECZNICZY
 Surowice i Szczepionki dla ludzi i zwierząt w cylindrach stalowych i workach gumowych.
 z Zakładu prof. Dr. O. Bujwida. — Opatrunki i wszelkie artykuły gumowe. —

Swieże wody mineralne krajowe i zagraniczne.
 Wszelkie zamówienia skutecznie się odwrotną pocztą lub pospieszną przesyłką kolejową.
Adres telegraficzny: Aptekarz Koperski, Kraków. — Konto Czekowe P. K. O. Nr. 406.801.

Wiadomości i telegramy z ostatniej chwili.

**FORTEPIANY
PIANINA-FISHARMONIE
KRAKOW, SZEWSKA 9.**

HELENA SMOLARSKA

Budżet Ministerstwa reform rolnych w Sejmie.

Izba przystąpiła w dniu 1 czerwca do budżetu Ministerstwa Reform Rolnych, który referował poseł Malinowski (Wyzwolenie). Referent wypowiedział się za szybkim szacowaniem gruntów na parcelację i za przyspieszeniem przewłaszczenia, zwłaszcza na Kresach zachodnich. Dalej referent zauważa, iż minister Staniewicz słusznie uważa prace nad upełnornieniem za ambicje swego urzędu, niestety dokonane upełnornienie przeszło 1000 gospodarstw jest kroplą w morzu wobec konieczności upełnornienia półtora miliona gospodarstw. Mowca w zakończeniu domaga się powiększenia funduszu obrotowego reformy rolnej dla parcelacji na Górnym Śląsku oraz kredytów na pomoce dla osadników Kresów zachodnich. Potem przemawiali posłowie Kwapiński (PPS), Wyrzykowski (Wyzwolenie), Staniszkis (ZLN), Mochwiej (Stronn. Chł.), Sanojca (BB) i Urbański (Ch. D.).

KONFLIKT I PRZEPROSINY.

Posel Wyrzykowski w czasie przemówienia nazwał ministerstwo reform rolnych — „ministerstwem niszczenia reform rolnych“. Zabrał głos min. Staniewicz i stwierdził naprzód, że, gdy do roku 1926 rozparcelowano razem 951 tysięcy ha, to w ciągu ostatnich dwóch lat rozparcelowano 457 tysięcy ha. Następnie minister zwrócił się przeciwko zarzutowi posła Wyrzykowskiego za nazwę: „ministerstwo niszczenia reform rolnych“. Minister z całą stanowczością zastrzega się przeciwko takiej formie zarzutów demagogii i oświadcza, że rząd obecny na taką obrazę nie pozwoli. Następnie minister stwierdza, że program agrarny będzie tylko wówczas rozwiązany, jeżeli powstanie przemysł i rozwiną się miasta, które pochłona

ludność wiejską. Aby projekt upełnornienia mógł być wykonany, trzeba naprzód dokonać komasacji i likwidacji serwitutów. Minister wydał zarządzenie, aby kredyt był dawany nietylko w takich wypadkach, gdzie tego wymaga interes agrarny, ale i tam, gdzie chodzi o powiększenie większych gospodarstw. Minister oświadczył, że parcelacja na Górnym Śląsku ruszyła z martwego punktu. Jeżeli tamtejsza większa własność niemiecka w swym własnym interesie nie przystąpi do parcelacji dobrowolnej, to w drodze przymusowej bezwarunkowo zostanie rozparcelowane wszystko to, co nam się należy na mocy konwencji genewskiej. Co się tyczy mniejszej własności niemieckiej, to nikt nie będzie ruszony z miejsca, jak długo nie pracuje przeciw państwu, ale gdy wystąpi przeciw państwu, wówczas z całą energią, wykonane będą wszystkie nasze uprawnienia. Co do zarzutu stawianego przez posłów ukraińskich i białoruskich, minister oświadczył, że posłowie ci obawiają się najbardziej tego, że rząd może dojść do porozumienia z ludem białoruskim i ukraińskim. Porozumienie to jednak nastąpi ponad głowami tych posłów. W końcu minister oświadczył, iż sprzeciwia się powiększeniu kontyngentu dlatego, że większe ilości racjonalnie nie możnaby rozparcelować.

Marszałek Daszyński nawiązując do oświadczenia ministra dotyczącego zarzutu posła Wyrzykowskiego, oświadcza, iż nie ulega wątpliwości, że zarzucenie ministerstwu wykonania celów wręcz przeciwnych, niż te, które leżą w obowiązkach tego urzędu, jest, zdaniem marszałka, tak samo obraźliwe i przykre, jak powiedzenie, że krytyka wyrażona w słowach parlamentarnych jest demagogią. Marszałek

zmuszony jest wobec tego skonstatować zupełną równość wszystkich przemawiających i mających prawo przemawiać w Izbie i dlatego apeluje do całej ławy rządowej, aby obie strony poczuwały się do tego, żeby nie używać ubliżających sobie wzajemnie wyrażań.

JESZCZE SPRAWA

„MIN. STANIEWICZ — WYRZYKOWSKI“.

Warszawa (tel. wł.). Na sobotnim posiedzeniu Sejmu na nowo konflikt min. Staniewicza z pos. Wyrzykowskim wysunął pos. Polakiewicz (B. B.) Twierdzi on, że wbrew temu, co posel W. teraz mówi, użył on wyrażenia: „minister tamowania i niszczenia reform rolnych“. Wobec tego poseł Polakiewicz stwierdza, że poseł Wyrzykowski świadomie wprowadził w błąd marszałka i Sejm, że rzucił pod adresem ministra reform rolnych uwłaszczające oskarżenie. Poseł Woźnicki stwierdza również ze stenogramem w rękę, że w pierwotnym stenogramie, słowa „niszczenia“ nie było, że wyraz ten został dopisany później ołówkiem. Domaga się by marszałek przeprowadził śledztwo.

Min. Staniewicz: „Mogę stwierdzić słowem honoru, że było „niszczenia“. Poseł Woźnicki: „Możemy mieć do czynienia i z drugiej strony ze słowem honoru i wtedy będzie kwestja pomiędzy słowem honoru p. ministra a p. Wyrzykowskiego. Poseł Polakiewicz: ...i naszym słowem honoru.

Marszałek: Wielkość faktu, który się zdarzył, moim zdaniem nie zasługuje, aby tracić zinną krew. Obradujemy w fatalnych warunkach akustycznych... Przedsięwzięcie śledztwo i zawiadomię Izbę o jego wyniku.

BUDŻET MIN. W. R. I O. P.

Następnie przystąpiono do budżetu ministerstwa oświaty, który referował poseł Stypiński z B. B., zajmując się szczegółowo budową szkół powszechnych oraz rozwojem szkół średnich. Z kolei długie przemówienie wygłosił poseł Czapiński z (P. P. S.), oczywiście poświęcając 2/3 przemówienia Kościołowi i duchowieństwu. Wydatki uposażeń — mówił — są niepotrzebne, bo duchowieństwo ma duże dobra i dochody składają. Musimy podnieść zasadę konieczności rozdziału Kościoła od państwa, mówił poseł Czapiński, wtedy organizacje kościelne nie będą miały pretensyj do budżetu państwowego. Konkordat nasz jest niegodny (!) państwa, daje całkowitą wolność (!) klerowi, co jest szkodliwym (!) dla państwa. Gdyby nasz

Dla P. T. Duchowieństwa
znaczną ulgę w nabyciu zegarów i zegarków najlepszych fabryk

A. SULIKOWSKI
zegarmistrz 1071

Kraków, ulica Grodzka L. 1.
SKŁAD FABRYCZNY założony w r. 1858
Najlepsze zegarki Zenith na składzie.

wniosek o skreślenie całego budżetu wyznas religijnych upadł, wniesiemy ewentualnie propozycję o skreślenie 10 zł. z uposażeń duchowieństwa, traktując to jako demonstrację przeciwko wybrykom (!) kleru. Przechodząc do interdyktu na posła Putka, mówca, powołując się na „Głos Nar.“, stwierdza, że interdykt m. in. był wywołany redakcją i posełką działalnością posła Putka. Prosi ministra o wyjaśnienie, czy rząd zamierza położyć kres tym wybrykom (!!). Krytykuje projekt ustawy, zezwalającej na pobieranie podatku kościelnego w wysokości 25% podatków bezpośrednich, czego konkordat nie przewiduje. Omawia sprawę odškodowania za majątki kościelne, która jest badana przez specjalną komisję i niepokoi opinię publiczną. Według konstytucji szkoła formalnie nie jest wyznaniową ale faktycznie tak jest. Domaga się wycofania okólnika ministra oświaty Bartla, interpeluje ministra w sprawie użycia radja (!), jako narzędzia walki prowadzonej przez kler przeciwko stronnictwom lewicowym.

Po przemówieniu posła Jędrzejewicza z B. B. przemawiał bardzo obszernie poseł Kalinowski z Wyzwolenia, który między innymi dotknął także sprawy okólnika Bartla co do praktyk religijnych w szkole i przypomniał, że zjazd Zw. Naucz. Szk. Powsz. podał krytykę działalność ministerstwa. Następnie przemawiał poseł ukraiński Celewicz, wyrażając żale ruskie na rzekome upośledzenie.

Posel Błazejewicz zrzekł się mandatu.

Warszawa (tel. wł.) Pos. T. Błazejewicz (Ch. D.) zrezygnował z mandatu poselskiego który piastował z listy nr. 25. Na miejsce jego wejdzie piastowiec. Pos. Błazejewicz wraca na stanowisko/radcy w Min. W. R. i O. P.

ZMIANA NAZWISK.

- 1) Mryc Walerjan-Adam, ur. we Lwowie dnia 16. XII. 1892 r. syn Mikołaja i Emilji z Tuczemskich, oficer w Warszawie.
- 2) Strak Stanisław, ur. we wsi Broszków 30. VII. 1898 r. syn Franciszka i Marianny z Rostków, ślusarz w Warszawie
- 3) Łakomy Bolesław ur. we wsi Krzywanice 11. IX. 1900 r. syn Feliksa i Józefy z domu Szlenk, posterunkowy P. P. w Warszawie.
- 4) Wajnkranc Zdzisław ur. w Warszawie dn. 13. III. 1901 r. syn Ludwika i Zofji z domu Szpak, student w Warszawie. wniosł podanie o zmianę nazwiska rodzowego, a to: Mryc Walerjan na nazwisko „Tuczemski“. Strak Stanisław na nazwisko „Ostorski“. Łakomy Bolesław na nazwisko „Nuszwiński lub Narzelski“. Wajnkranc Zdzisław na nazwisko „Winecki“.

Komisariat Rządu na m. st. Warszawę (Eksp. I.) podaje powyższe prośby do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że w myśl art. 2 Ustawy z dnia 24-go października 1919 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 88 poz. 478) wolno przeciw ich nzwzględnieniu zgłosić do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych zarzuty, które podać należy do Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę (Ekspozytura I) ulica Szpitalna Nr. 7 w przeciągu 90 dni od dnia ogłoszenia w Monitorze Polskim.

Za Komisarza Rządu na m. st. Warszawę
(-) Miklaszewski.

NA RATY!
SALONY
Otmiany, Kanapy, Rozkładanki i Poduszki
poleca najtaniej
TAPICER
św. Tomazsa 4.
od strony pl. Szczepańskiego
przyjmuje wszelkie roboty i przeróbki. 444

FIRANKI
we wszystkich gatunkach i wzorach jakoteż nowości w materiałach na firanki, poleca hurtownie i częściowo Fabryka i skład firanek
M. WEITZ,
ul. Grodzka L. 71
końcowy sklep. 203

INSTRUMENTA MUZYCZNE
dęte i smyczkowe oraz wszelki zapasowe do tychże. — Słowa instrumenta naprawia, zastępa kupuje lub wymienia na nowe
J. A. NIKIEL
Kraków, Szewska 2.
Wszelkiej porady przy zakładaniu i kompletowaniu zespołów orkiestralnych, udziela bezpłatnie.

Kapelusze męskie
marki Lion po 19 złotych oraz Goepperta Häckla i zagraniczne poleca 89
ANTONI JAROSZ
Kraków, ul. Sławkowska L. 24.
Dom XX. Marków.

WAŻNE
DLA PENSJONATÓW I RESTAURACJI!

Konserwy jarzynowe:
Groszki, Fasolka zielona i szparagowa, Kalafior, Szpinak i Pomidory.

Kompoty:
Morele, Gruszki, Renklody i Czereśnie.

Sery:
Ementaler, Eidamer, Litewski, Parmezan, Roquefort, Tyłtycki i Trapistów, po umiarkowanych cenach poleca

WOJCIECH OLSZOWSKI
Kraków, Mały Rynek.

Wytwórnia kilimów
Ireny Gutwińskiej

Absolwentki państw. szkoły przem. wł.
Kraków, ul. Karmelicka L. 50, parter.

poleca kilimy oraz przyjmuje zamówienia dług obranych wzorów, za gotówkę lub na raty.

Obrazki na 1-szą Komunię św. artystyczne reprodukcje w pięknych kolorach wykonane
wielkość 26x39 cm. à 75 gr., 19x28 cm. à 45 gr.
krajowe 18x27 cm. à 30 gr.

Książeczki do modlenia od 30 gr. medaloniki, różańce

Obrazy, Siguury, Kartyze — poleca
Stanisław Rąb, Kraków, ul. Sławkowska 4.

KAWA HERBATE KAKAO
w najlepszych jakościach po przystępnych cenach poleca:

KAZIMIERZ BARTOSZEWSKI
Kraków, ulica Florjańska L. 49.
Codziennie świeże masło dworskie i deserowe.

MAGISTRAT MIASTA BIAŁEJ WOJEWÓDZTWO KRAKOWSKIE.

L: III — 133/63/1928.

Biała, dnia 15. maja 1928.

Ogłoszenie konkursu:

Tymczasowy Zarząd miasta Białej (Województwo Krakowskie) rozpisuje

KONKURS

na posadę lekarza miejskiego na następujących warunkach:

- 1) Nieprzekroczony 40 rok życia i uzdolnienie fizyczne wykazane świadectwem zdrowia wystawionem przez właściwego lekarza powiatowego.
- 2) Przynależność państwową.
- 3) Dyplom lekarski i zezwolenie na wykonywanie praktyki lekarskiej.
- 4) Wykazana przynajmniej 2-letnia praktyka lekarska.
- 5) Znajomość języka polskiego i niemieckiego.

Pewność uzyskania posady przysługiwać będzie tym kandydatom, którzy przedstawią świadectwa z odbytej praktyki dwuletniej w ogólnym szpitalu lub świadectwo złożenia egzaminu fizykalnego.

Do posady przywiązane są pobory VIII lub VII kategorii zależnie od kwalifikacji kandydata wraz z 15% dodatkiem komunalnym i 40% dodatkiem kresowym, (w tym ostatnim na czas pobierania go przez urzędników państwowych). Stabilizacja nastąpić może po roku zado-walającej służby. Do obowiązków lekarza miejskiego będzie także należeć spełnianie bezpłatnie funkcji lekarza szkolnego określonych regulaminem.

Wykonywanie praktyki prywatnej zależy od zezwolenia Gminy. Kandydaci winni przedłożyć oprócz wymienionych od 1—4, w wierzytelnych odpisach dokumentów dokładne własnoręczne curriculum vitae wraz ze świadectwami odbytej dotychczasowej praktyki i świadectwem moralności. Termin nadsyłania podań do 1. VII. 1928 r.

Tymczasowy Zarząd miejski

p. o Komisarza rządowego: Antoni Pajak mp.

Skład papieru i gajanterji **MICHAŁ SŁOMIANY** Skład papieru i galanterji

Kraków — Sławkowska 24 — Dom księży Emerytów

Papier i wszelkie przybory szkolne i kancelaryjne — księgi handlowe.

Papier listowy **L U S T R A** Wyroby skórkowe
 Pocztówki artystyczne **SZACHY** zakładu wychowawczego
ALBUMY **SZACHOWNICE** w Miejsu Piastowem.
 na pocztówki i fotografie **DOMINA**
RAMKI **KARTY DO GRY** Wykonuje:
BILETY WIZYTOWE Zawładowania ślubne.

Kaseta drewniana od zł. 2.—

Przepuklinowe Pasy

pachwinowe, pepkowe, udowe

Opaski Brzuszne

Suspensoria, prostotrzymacze

Pończochy gumowe

dla cierpiących na nogi

Narzędzia Lekarskie

i artykuły gumowe

L. Knapiński Kraków
 ul. Mikołajska 7. Telef. 505.

ZAKŁAD WITRAŻOWO-SZKLARSKITeodora Zajdzikowskiego **KRAKÓW**

Św. Jana 30.

Oszklenia i witraże do kościołów od 20 zł. za 1 m.

wykonuje się przy większych zamówieniach na ret.

Ceny 50% niższe niż wszędzie. 61

Ból głowy i wyczerpanie

oraz zaburzenia żołądkowe, dolegliwości wątroby, nerek, kamienie żółciowe, reumatyzm, artretyzm, cierpienia hemoroidalne są spowodowane przeważnie złą przemianą materji i zanieczyszczeniem krwi w organizmie ludzkim

ZIOŁA Z BOR HARCU D-RA LAUERA sprzyjają dobrej przemianie materji, pobudzają trawienie, oczyszczają krew, a przede wszystkim uzdrawiają żołądek i powodują regularne działanie wątroby i nerek oraz usuwają obstrukcje. 1316

ZIOŁA Z BOR HARCU D-RA LAUERA usuwają z organizmu zbyteczne nieżytki oraz przeciwdziałają tworzeniu się osadów, następstwem, których jest reumatyzm i artretyzm.

ZIOŁA Z BOR HARCU D-RA LAUERA usuwają i zapobiegają tworzeniu się kamieni żółciowych oraz łagodzą cierpienia hemoroidalne. Cena 1/2 pud. zł 1'50, podwójne pud. zł 2'50 Sprzedaż w aptekach i składach aptecznych

Dla Pań i Panów

reperuje 240

maszynki do mięsa

każdego systemu pod gwarancją, prymusy, żelazka

do prasowania, wsadzam nowe ostrza do noży

Specjalne ostrzenie brzytelw

oraz ostrze noże introligatorki i masarskie, nożycki, maszynki do włosów, zyletki i t. p.

Wykonanie pierwszorządne.

J. MYSZKOWSKI

Kraków, ulica Dietłowska 48

Posiadam na składzie wszelkie powyższe artykuły w wielkim wyborze.

100 biletów wizytowych od zł. 3, wykonuje — Michał Słomiany

Kraków, Sławkowska 24.

342

Gospodyni-kucharka, lat 38, była 2

lata na posadzie, poszłaby zaraz na plebanję wiejską lub klasztorną koło Krakowa. Dobre świadectwa. „Krawczyń” 1928.

Zdolna krawcowa poszukuje miejsca na wyjazd. Zgłoszenia pod „Zdolna” do Administracji Głosu Narodu.**Kanarki**

harszańskie, wzorowe śpiewaki, samce po 30 zł., samice po 10 zł. wysła pocztą za pobraniem

Bajewski Stan. Boohnia

ul. Brzoźnicka 1472

dawniej Kraków, ul. św. Gertrudy 10.

„Ecole Pigier de Paris”

pensjonat dla panienek w pałacyku położonym o 20 min. od Paryża.

Dobre utrzymanie, — czyste powietrze.

W programie naukowym: rachunkowość, wiadomości z handlu, krój, konwersacja francuska etc. — Adres: Avenue 11 Novembre 18, LA VARENNE (Seine).

WITRAŻE

WYKONUJĄ

WYKONUJĄ

ZAKŁADY PRZEMYSŁU SZKLANEGO
S. A. W KRAKOWIE, KAPUCYŃSKA 7. TEL. 25-41

od najskromniejszych do najbogatszych dla celów kościelnych i świeckich
 Wykonanie na wysokim poziomie artystycznym i solidne. — Ceny bezkonkurencyjne. — Cenniki na żądanie.

174

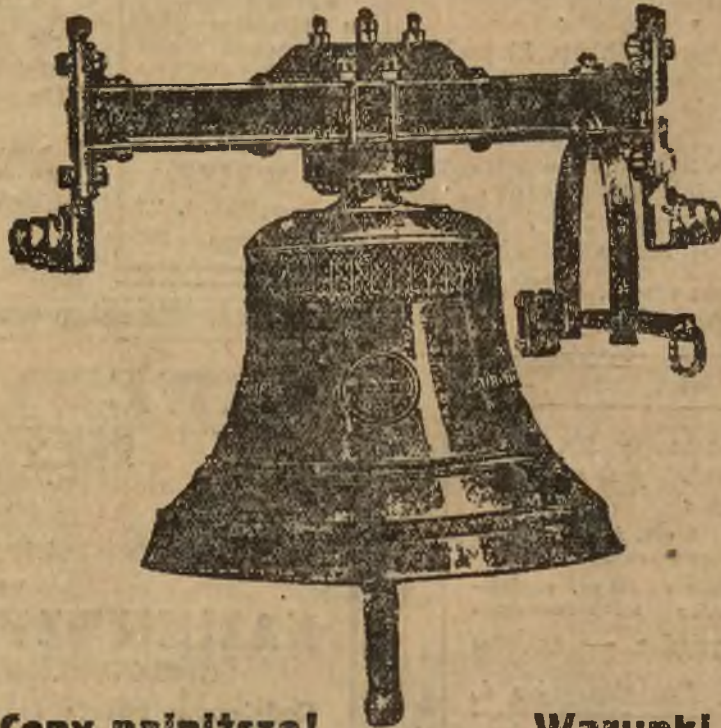
Istnieje przeszło 100 lat!

Odznaczona 15-tu premjami, 2-ma nagrodami państwowymi, 9-ma złotymi medalami.

GRAND PRIX, Rzym 1926.

Złoty medal Gniezno 1925, Złoty medal Rzym 1926,

Złoty medal Ministerstwa Przemysłu i Handlu Częstochowa 1926.

Ceny najniższe!

Warunki spłaty dogodnie!

NA PŁASZCZE DAMSKIE, UBRANIA, ZARZUTKI BIELIZNA I OBUWIE MĘSKIE w wielkim wyborze po cenach konkurencyjnych

POLECAJĄ
K. JAROSZ i Spółka
 właśc. HANUSZ I JAROSZ
 Kraków Florjańska 35. Tel. 2329
 417

Na wagę do podłóg pasta DOBROLIN

we wszystkich kolorach w oryginalnych puszkach po 4 1/2 kg. i do własnych naczyń po cenach fabrycznych dostarcza P. T. Klasztorom, Urzędóm, Hotelom, Pensjonatom i większym mieszkanióm

Zastępstwo na Małopolskę i Górny Śląsk

Sklep **Marji Sierotwińskiej**
 Kraków, ulica Sienna L. 12.

Wytwórnia Wyrobów Artystycznych

z srebra i brązu

JÓZEF I KAZIMIERZ SOBIK

Kraków, ul. na Gródku Nr. 2 A.

Wykonuje solidnie i terminowo według własnych i dostarczonych 161 wzorów.

Artystycznie czelowana: monstrancja, puszkki, kielichy i wszelkie naczynia liturgiczne.

Kompletne zastawy i nakrycia stołowe. — Nagrody sportowe, puchary, wieńce i t. p. Oprawia szkła i trofea łowieckie. Przyjmuje reperacje w zakres ten wchodzące.

ZAKŁAD POGRZEBOWY**AETERNITAS**

Kraków, ulica Mikołajska L. 14.

Rok założenia 1892. Telefon 40-47.

obecnie pod nowym kierownictwem

urządza pogrzeby od najskromniejszych do najwspanialszych, czyniąc dla mniej zamożnych ustępstwa. Udziela kredytu. Przeprowadza ekshumacje i przewozy zwłok do wszystkich krajów. — Posiada na składzie **wielki wybór trumien i wieńców sztucznych** oraz metalowych. 146

Przy zakupnacki towaru powoływać się na „Głos Narodu”.